

COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS

Een institutioneel onderzoek naar het handelen van de Registratiekamer (1989 – 2001)
en het College bescherming persoonsgegevens (2001 – heden)

Doxis Documentaire Informatiespecialisten

Samengesteld door: drs. P. Fijnheer, drs. E. Verheijen, drs. R. van Abel

Versie september 2004

PROJECT INVOERING VERKORTING OVERBRENGINGSTERMIJN

Voor u ligt het rapport waarin de uitkomsten van een onderzoek, gehouden in het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn (PIVOT), zijn weergegeven. PIVOT is een projectorganisatie die in mei 1991 door de Algemene Rijksarchivaris in het leven is geroepen. De aanleiding daarvoor vormde de (voorgenomen) verkorting van de overbrengingstermijn conform de nieuwe Archiefwet van vijftig naar twintig jaar. Vanuit het oogpunt van democratisering van het openbaar bestuur moet deze termijnverkorting positief worden beoordeeld. Immers: eerder overgedragen archieven worden ook eerder openbaar en toegankelijk voor het publiek. Voor het Nationaal Archief betekent deze termijnverkorting echter dat, wanneer er geen maatregelen worden genomen, zij overspoeld zou worden met archiefmateriaal. De neerslag van dertig jaar overheidshandelen zou immers bij de invoering van de nieuwe wet ineens moeten worden overgebracht naar de depots van de archiefdiensten. Voor de centrale rijksorganen wordt de omvang van deze stroom van gegevensbestanden geschat op ongeveer 600 strekkende kilometer over de periode 1943-1973 en over de periode 1973-1990 op nog eens een zelfde hoeveelheid. Omdat een dergelijke hoeveelheid archiefmateriaal niet beheersbaar en hanteerbaar is en de opslag ervan te kostbaar, heeft het Nationaal Archief in het kader van PIVOT tezamen met de verschillende Hoge Colleges van Staat en de ministeries maatregelen getroffen om deze vloed te kanaliseren.

Bij het uitvoeren van deze inhaaloperatie moesten reeds bestaande problemen bij de archiefzorg van de rijksoverheid in versneld tempo worden opgelost. Onder de oude Archiefwet zijn grote achterstanden in het selecteren van naoorlogs archiefmateriaal en het overbrengen van archief van vóór 1940 naar de Rijksarchiefdienst geconstateerd. In inspectierapporten van deze dienst werd daar al op gewezen, maar door het rapport 'Archiefbeheer en -behoud bij het Rijk' dat de Algemene Rekenkamer in 1988 uitbracht, is dit probleem pas in zijn volle omvang tot politiek Den Haag doorgedrongen.

PIVOT is mogelijk geworden door de inzet van extra financiële middelen die de minister van WVC in 1991 heeft toegezegd: fl. 17 miljoen over een periode van tien jaar (de looptijd van het project). Daarnaast zetten de ministeries en de Hoge Colleges van Staat, zelf immers verantwoordelijk voor selectie en overdracht van hun archieven, elk eigen middelen in om deze operatie mogelijk te maken. Afspraken daarover zijn vastgelegd in convenanten die de verschillende secretarissen-generaal of vertegenwoordigers van de Hoge Colleges van Staat met de Algemene Rijksarchivaris hebben gesloten.

1. De uitgangspunten van PIVOT

Om de hierboven beschreven papiervloed op een verantwoorde manier te kunnen beperken, heeft PIVOT een nieuw selectie-instrument ontworpen. De traditionele selectiemethoden zijn voor een operatie van deze omvang niet toereikend: zij zijn te arbeidsintensief en dus te kostbaar waarbij de basis van de gevoerde selectie niet altijd duidelijk wordt geformuleerd. Bij de traditionele selectie worden als criteria gebruikt: de inhoudelijke of informatieve waarde van documenten en de plaats die zij innemen in een geheel van een dossier, een archief of verzameling archieven. Aangezien men bij die manier van selecteren geen model hanteert waarmee men de context van de gegevens in kaart kan brengen, kan men aan de gegevens niet zomaar een waarde toekennen. De functie van de gegevens is in dat geval niet

te achterhalen. Het gevolg hiervan is een subjectieve selectie omdat iedereen die selecteert een eigen interpretatie aan de gegevens geeft.

PIVOT is van mening dat de selectie moet worden uitgevoerd vanuit het gezichtspunt van het overheidsorgaan of de organen die deze documenten in het kader van hun taak en het daaruit voortvloeiende handelen hebben ontvangen of geproduceerd: niet de informatiewaarde van documenten maar de waardebeoordeling van handelingen van overheidsorganisaties staat centraal. Met de gegevensbestanden die naar het Nationaal Archief worden overgebracht, moet het handelen van de overheid in relatie tot haar omgeving op hoofdlijnen te reconstrueren zijn.

Daarbij wil PIVOT met het resultaat van de selectie op basis van dit doel bronnen voor de kennis van en het inzicht in de Nederlandse samenleving (en cultuur) veiligstellen voor blijvende bewaring.

De methode om dit te bereiken, vormt het institutioneel onderzoek. Deze methode is in de afgelopen jaren ontwikkeld aan de hand van praktijkervaringen en nieuwe, theoretische inzichten uit binnen- en buitenland. Via wet- en regelgeving en andere bestuurlijk-organisatorische bronnen wordt nagegaan welke handelingen overheidsorganen verrichten. Op basis van de handelingen kan achterhaald worden welke neerslag er in principe zou **moeten** zijn. Met andere woorden, de selectie zal niet meer plaatsvinden op basis van het archiefstuk zelf, maar op basis van de handeling. Handelingen worden gewaardeerd in het kader van de context.

Uiteindelijk zal PIVOT de overdracht van het geselecteerde materiaal naar de depots van het Nationaal Archief begeleiden. De rijksorganen zijn zelf verantwoordelijk voor de fysieke selectie en bewerking die de archieven en andere gegevensbestanden moeten ondergaan om ze geschikt te maken voor overdracht. Desgewenst zal PIVOT daarbij een adviserende rol spelen. Richtsnoer voor de bewerking na het institutioneel onderzoek en de institutionele selectie vormen de door de Permanente Commissie Documentaire Informatievoorziening (PCDIN) in september 1991 aanvaarde 'Normen voor goede en geordende staat' (zie hiervoor ook de brochure "Om de kwaliteit van het behoud: normen 'goede en geordende staat' bij overname door PIVOT/Rijksarchiefdienst van archieven van rijksorganen" ('s-Gravenhage 1993).

2. Het institutioneel onderzoek

Om het voor de selectie noodzakelijke inzicht te krijgen in het handelen van de overheidsorganen is PIVOT institutionele onderzoeken gestart bij de verschillende ministeries. De onderzoekers worden door PIVOT zelf en door de verschillende ministeries ingezet. Zij nemen ongeveer 130 onderzoeksgebieden of beleidsterreinen voor hun rekening. Per beleidsterrein beschrijft de onderzoeker de historische ontwikkeling van dat beleidsterrein als context van de handelingen die er sinds 1940 zijn verricht. De onderzoeksperiode verschilt per beleidsterrein, maar bestrijkt in het algemeen de jaren 1940 tot heden.

Uitgangspunt bij de onderzoeken vormt het Methode van Institutioneel Onderzoek (MIO), neergelegd in de brochure 'Handelend optreden' (brochure, 's-Gravenhage 1994). De resultaten van een institutioneel onderzoek worden beschreven in een Rapport Institutioneel

Onderzoek (RIO). Een RIO is de contextbeschrijving van een beleidsterrein waarop de overheid handelend optreedt en omvat:

1. een historische schets van (de ontwikkeling van) het beleidsterrein waarop het onderzoek

betrekking heeft, inclusief:

- de doelstellingen van de overheid op het beleidsterrein;
- de overheidsorganen (in de RIO's 'actoren' genoemd);
- de onderlinge relaties tussen overheidsorganen;
- de ontwikkeling van de beleidsinstrumenten;
- een beschrijving van het taakgebied waartoe het beleidsterrein behoort.

2. een overzicht van de handelingen waarvoor overheidsorganen verantwoordelijkheid dragen,

inclusief:

- de looptijd van elke handeling (begin- en einddatum);
- de grondslag (bron) van elke handeling;
- het product van de handeling (indien bekend);
- (zo mogelijk) een thematische of procedurele ordening van de handelingen, waardoor men de handelingen in hun context kan zien.

Een belangrijk begrip in het institutioneel onderzoek vormt de 'handeling'. Een handeling is een complex van activiteiten, gericht op de omgeving, dat een orgaan op grond van attributie of delegatie verricht ter vervulling van een taak en voor het verrichten waarvan dat orgaan verantwoordelijk is. Aangezien we niet alleen willen beschrijven wat de overheid moet doen maar ook wat zij daadwerkelijk doet, gebruiken we als bron voor het beschrijven van het handelen niet alleen officiële wet- en regelgeving en de daaruit voortvloeiende algemene maatregelen van bestuur, Koninklijke besluiten, ministeriële regelingen en beschikkingen zoals instellings-, opheffings- en organisatiebesluiten als onderzoeksbron, maar ook jaarverslagen en jaaroverzichten, staatsalmanakken, memories van toelichting op de rijksbegroting en op bovengenoemde wetten, beleidsnota's, archieven, tijdschriften of andere literatuur. Daarnaast vormen interviews met beleidsmedewerkers en andere deskundigen -in en buiten de overheid- op het beleidsterrein een bron van informatie.

Naast het begrip 'handeling' neemt het begrip 'actor' in het institutioneel onderzoek een belangrijke plaats in. Het begrip actor volgens de PIVOT-methode wordt gedefinieerd als een overheidsorgaan of een particuliere organisatie of persoon die een rol speelt op een beleidsterrein. Strekten de PIVOT-onderzoeken zich tot 1995 uit tot de handelingen van rijksoverheidsorganen in de strikte zin van het woord, in de nieuwe Archiefwet wordt, gebaseerd op de Algemene wet bestuursrecht 1993, onder het begrip 'overheidsorgaan' ook verstaan (organen) van overheidsstichtingen, verenigingen en vennootschappen die, ook voor zover zij niet krachtens publiekrecht zijn ingesteld, toch met openbaar gezag zijn bekleed of waaraan toch één of meer overheidstaken zijn opgedragen en de daarvoor benodigde publiekrechtelijke bevoegdheden zijn toegekend. Het begrip 'overheidsorgaan' is hiermee aanzienlijk verbreed.

In de onderzoeksrapporten worden niet de handelingen van particuliere instellingen opgenomen. Wel wordt hun rol op het beleidsterrein beschreven. Op grond van het acquisitieprofiel van het Nationaal Archief wordt bepaald of de archieven van particuliere instellingen voor overbrenging in aanmerking komen.

3. De toepassingsmogelijkheden

De resultaten van het institutioneel onderzoek, neergelegd in het RIO, worden daarna verwerkt in een wettelijk voorgeschreven selectie-instrument: de selectielijst, in PIVOT-terminen het basis selectiedocument (BSD). De selectielijst is een lijst van handelingen die elk voorzien zijn van de waardering 'bewaren' of 'vernietigen'. De selectielijst volgt de beschrijving van het RIO: in overleg met de betreffende instelling(en) wordt aan de hand van deze selectielijst bezien welke gegevensbestanden voor 'de eeuwigheid' geselecteerd moeten worden en uiteindelijk overgedragen worden aan het Nationaal Archief. De ontwerp selectielijst wordt ter inzage gelegd bij verscheidene instanties en de zorgdrager(s) bied(t)en de ontwerp selectielijst aan de minister van OCenW aan. De definitieve selectielijst wordt vastgesteld door de zorgdrager(s) in kwestie en de minister of staatssecretaris van OCenW.

Wanneer de inhaaloperatie eenmaal voltooid is, zijn we er nog niet. In de toekomst moet worden voorkomen dat nieuwe achterstanden ontstaan bij selectie en overdracht van gegevensbestanden. Om de toepassingsmogelijkheden van het institutioneel onderzoek ook voor de toekomst te kunnen garanderen, is het daarom noodzakelijk ontwikkelingen in taken, handelingen en organisatie van de overheid, alsmede de grondslag van die taken en handelingen bij te houden. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de zorgdragers. Het RIO en het BSD kunnen gebruikt worden als basis voor de ontwikkeling van een structureel documentair informatieplan teneinde het beheer van de gegevensbestanden die het Nationaal Archief na 20 jaar verwerft en het beheer van de gegevensbestanden bij de voor het beheer verantwoordelijke organen zelf te verbeteren.

Zo kan in samenwerking met de betreffende organen worden voorkomen, dat zich in de toekomst nieuwe, onbeheersbare stuwmeren van archief en andere gegevensbestanden zullen vormen.

4. Volumevermindering archieven en vergroting opslagcapaciteit

Ook op deze terreinen is PIVOT werkzaam. Volumevermindering kan voor bepaalde archieven worden bereikt door middel van substitutie: het overzetten van de informatie op een andere drager, bijvoorbeeld microfilm, microfiches en in de toekomst wellicht beeldplaat. Inmiddels kon uitbreiding van de opslagcapaciteit met ca. 25 km. van bestaande depots in het Nationaal Archief worden gerealiseerd door de installatie van verrijdbare stellingen.

Gewapend met de opgedane ervaring zal PIVOT ook over deze kwesties de rijksorganen kunnen adviseren, die daarmee bij het moderne gegevensbeheer weer hun voordeel kunnen doen.

Den Haag/Algemeen Rijksarchief/PIVOT/1 juni 1995.

INHOUDSOPGAVE

<u>LIJST MET AFKORTINGEN</u>	7
<u>1 INLEIDING</u>	8
1.1 Verantwoording	8
1.2 Afbakening	8
1.3 Handelingen	10
<u>2 TAAKONTWIKKELING COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS (CBP)</u>	11
<u>3 ALGEMENE HANDELINGEN</u>	15
<u>4 DE ORGANISATIE VAN HET COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS</u>	21
4.1 Organisatie	21
4.2 Bedrijfsvoering	25
4.2.1 Financiële zaken	26
4.2.2 Personeelszaken	27
4.2.3 Automatisering en telecommunicatie	28
4.2.4 Huisvesting	28
4.2.5 Kenniscentrum	29
<u>5 TAKEN COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS</u>	30
5.1 Wetgevingsadvies	30
5.2 Gedragscodes en reglementen	32
5.3 Melding en voorafgaand onderzoek	39
5.4 Technologisch onderzoek	42
5.5 Voorlichting	44
5.6 Ontheffing bijzondere gegevens	46
5.7 Internationale zaken / gegevensverkeer derde landen	47
5.8 Bemiddeling en klachtenafhandeling	50
5.9 Ambtshalve onderzoeken	53
5.10 Interventie	56
5.11 Rechtsbescherming	58
<u>BIJLAGEN</u>	60
Bronnen	60
Overzicht relevante wet- en regelgeving	60
Andere geraadpleegde schriftelijke bronnen	64
Geraadpleegde deskundigen	64

LIJST MET AFKORTINGEN

AMVB	Algemene Maatregel van Bestuur
AWB	Algemene wet bestuursrecht
BSD	Basisselectiedocument
CBP	College bescherming persoonsgegevens
EG	Europese Gemeenschap
EU	Europese Unie
KB	Koninklijk Besluit
MvT	Memorie van Toelichting
NAW	Naam Adres Woonplaats
PbEG.	Publicatieblad van de Europese Gemeenschap
Registratiekamer	Registratiekamer
RIO	Rapport Institutioneel Onderzoek
Stb.	Staatsblad
Stert.	Staatscourant
Trb.	Tractatenblad
WBP	Wet bescherming persoonsgegevens
WGBA	Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens
WPOLR	Wet politieregisters
WPR	Wet persoonsregistraties
ZBO	Zelfstandig bestuursorgaan

1 INLEIDING

1.1 Verantwoording

Dit rapport beschrijft het handelen van het College bescherming persoonsgegevens (CBP) in de periode vanaf de instelling van de Registratiekamer (Registratiekamer, de voorganger van het College) in 1989. Dit onderzoek is uitgevoerd volgens de methode die is ontwikkeld in het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijnen (PIVOT). De algemene inleiding aan het begin van het hiervoor liggende rapport geeft een toelichting op dit project.

Het doel van het onderzoek is een instrument samen te stellen dat leidt tot een optimale selectie en bewerking van de documentaire neerslag van het handelen van het CBP. Door het beschrijven van de taken van het College en het plaatsen van de hieruit voortvloeiende handelingen is het mogelijk een verantwoorde selectie aan te brengen in de documentaire neerslag.

Op basis van dit Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) wordt een Basisselectiedocument (BSD) voor het CBP opgesteld dat de selectiecriteria bevat voor de archiefbescheiden. De neerslag van de handelingen wordt verdeeld in (op termijn) te vernietigen en (op termijn) aan het Nationaal Archief of een Rijksarchief in de provincie over te dragen bescheiden. Dit basisselectiedocument dient na vaststelling door de verantwoordelijke bewindslieden als wettelijk voorgeschreven selectielijst (Archiefwet 1995, art. 5 eerste lid).

1.2 Afbakening

In dit RIO staan het College en haar takenpakket centraal. Alleen de handelingen die het CBP naar aanleiding van haar taakstelling verricht, zijn in het rapport opgenomen. In de missie van het CBP wordt het taakgebied als volgt verwoord: ‘het houden van toezicht op de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP) en het geven van advies over voorstellen van wet en ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur (AMVB) die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens’.

In RIO nr. 106 *Persoonsregistraties, Een institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein persoonsregistraties 1968 – 2000* wordt een historische beschrijving gegeven van het beleidsterrein persoonsregistraties en een overzicht van het overheidshandelen daarop. Daarin wordt kort aandacht besteed aan de rol van de Registratiekamer. Ook is een beschrijving van deze actor is opgenomen in het actorenoverzicht. Het onderzoek bevat echter geen handelingen van de Registratiekamer, omdat het een ZBO was. Tenzij met een ZBO een overeenkomst is gesloten, worden de handelingen van deze actor niet opgenomen. Bij de Registratiekamer is dat niet het geval. Ook de handelingen van het CBP komen niet in het rapport voor omdat het College pas na het verschijnen van het rapport is ontstaan.

In het voorliggende rapport wordt ook verwezen naar de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (WGBA, *Stb.* 1994, 494). Uit de WGBA zijn namelijk taken voortgevloeid voor de Registratiekamer, later het College Bescherming Persoonsgegevens. In het RIO nr. 138, *Burgers te boek, Een institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein bevolkingsadministratie en reisdocumenten, 1945 – 1999* wordt deze wet behandeld. De rol van de Registratiekamer wordt er kort uiteengezet. Gezien de onderzoeksperiode van het RIO komt de Wet Bescherming Persoonsgegevens er niet in voor en was niet bekend dat de

Registratiekamer omgedoopt zou worden tot College Bescherming Persoonsgegevens, dat zelf een selectielijst zou opstellen. In tegenstelling tot het RIO Persoonsregistraties komt de Registratiekamer met één handeling wel als actor in het RIO voor.

De Wet persoonsregistraties (WPR) voorziet in 1989 in de instelling van de Registratiekamer. Als onafhankelijke organisatie ziet de Registratiekamer toe op de werking van persoonsregistraties overeenkomstig het bij de wet bepaalde en in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De Registratiekamer is een zelfstandig bestuursorgaan (ZBO). Kenmerkend voor een ZBO is de zelfstandige positie ten opzichte van de betrokken minister (in dit geval de minister van Justitie). Dit uit zich in het feit dat er geen sprake is van een ambtelijk-hiërarchische verhouding tussen het bestuursorgaan en de verantwoordelijke minister.

Met de inwerkingtreding van de WBP in 2001 verandert de naam van de Registratiekamer in College bescherming persoonsgegevens. Het CBP is op grond van artikel 51, eerste lid van de WBP ingesteld en heeft in grote lijnen dezelfde taken als de Registratiekamer. Hierbij moet echter nadrukkelijk vermeld worden dat er een aantal nieuwe taken is bijgekomen, in het bijzonder met betrekking tot handhaving en voorafgaand onderzoek bij meldingen. De wetgever heeft op deze wijze uitvoering gegeven aan artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG waarin in het bestaan van een onafhankelijke toezichthoudende autoriteit uitdrukkelijk is voorzien.

Als ZBO valt het CBP onder de Archiefwet van 1995. Artikel 41 van de Archiefwet regelt de zorg voor archiefbescheiden van ZBO's. Concreet betekent dit dat het CBP hierdoor zorgdrager is voor de onder haar berustende archiefstukken en dat deze slechts vernietigd kunnen worden op basis van een selectielijst.

1.3 Handelingen

Dit rapport bevat de handelingen van de Registratiekamer (vanaf 1989 tot 2001) en van het CBP (2001 tot heden). De handelingen zijn getypeerd in uniek genummerde gegevensblokken. Deze zijn steeds als volgt opgebouwd:

Actor:

Handeling:

Periode:

Grondslag:

Product:

Opmerking:

Actor: Actor is volgens het uitgangspunt van PIVOT de theoretische aanduiding voor een aantal elementen die werkzaamheden kunnen verrichten. Door explicitering van de verantwoordelijkheid van de actor wordt duidelijk of het een orgaan of een organisatie (in een van haar geledingen) betreft. Een orgaan is op grond van attributie of delegatie bevoegd om te handelen en draagt verantwoordelijkheid voor de verrichting van die handeling. Een organisatie is een praktisch instrument dat op grond van mandatering door een orgaan handelingen kan verrichten waarvoor het mandaterend orgaan verantwoordelijkheid draagt. Bij het begrip ‘actor’ wordt soms een ‘a’ en een ‘b’ vermeld. Met deze letters wordt aangeduid welke actoren bij de handeling in het gegevensblok betrokken zijn.

Handeling: Hieronder wordt verstaan ‘een complex van activiteiten, dat verricht wordt door een of meer actoren en dat veelal een product voor de omgeving oplevert’.

Periode: Het item ‘periode’ geeft de jaren aan waarin de handeling werd verricht of vanaf wanneer de handeling wordt verricht. Bij het begrip ‘periode’ wordt soms een ‘a’ en een ‘b’ vermeld. Met deze letters wordt aangeduid gedurende welke periode een bepaalde actor de handeling uitvoerde of uitvoert.

Grondslag/bron: De grondslag geeft de wettelijke basis van de handeling aan. Het artikel van het verdrag, de richtlijn, de wet of de regeling waaruit de handeling voortvloeit, wordt hierbij weergegeven. De aanduiding ‘bron’ geeft aan dat de handeling niet uitsluitend een wettelijke basis heeft, maar dat de handeling geformuleerd is op grond van bijvoorbeeld literatuur of interviews. In dat geval wordt verwezen naar die bron.

Bij het begrip ‘grondslag/bron’ wordt soms een ‘a’ en een ‘b’ vermeld. Met deze letters wordt aangeduid welke grondslag dan wel bron gedurende een bepaalde periode van toepassing was of is. Wanneer ‘a/b’ vermeld wordt, heeft de grondslag c.q. bron betrekking op de zowel in ‘a’ als in ‘b’ bedoelde perioden.

Product: Heeft de handeling geleid tot een concreet product, dan wordt dit item vermeld. Indien niet duidelijk is in welke documentaire neerslag een handeling heeft geresulteerd, ontbreekt dit item. De productomschrijving ontbreekt eveneens als uit de beschrijving van de handeling onduidelijk is welk product in welke vorm de handeling oplevert.

Opmerking: Het veld ‘opmerking’ geeft ruimte voor eventuele bijzonderheden over de bovengenoemde items, die noodzakelijk zijn voor het begrip van de handeling.

2 TAAKONTWIKKELING COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS (CBP)

De Registratiekamer: 1989 – 2001

Gedurende de periode 1989 – 2001 is de Wet Persoonsregistraties (WPR, *Stb.* 1988, 665) een van de grondslagen voor de taakuitoefening van de Registratiekamer.

Een andere basis voor het handelen van de Kamer zijn de bepalingen in de in 1991 van kracht wordende Wet politieregisters (WPOLR, *Stb.* 1990, 414) en de bepalingen in het eveneens in 1991 van kracht wordende Besluit politieregisters (*Stb.* 1991, 56). De WPOLR en het Besluit politieregisters vormen het kader waarbinnen de activiteiten van de Registratiekamer op het terrein van privacy-bescherming en politie plaatsvindt. In de WPOLR wordt naar enkele belangrijke bepalingen in de WPR verwezen, waardoor de handelingen die de Kamer op grond van deze wet verricht voor een groot deel overeenkomen met de handelingen die voortkomen uit de WPR. Waar de WPOLR extra taken toekent aan de Registratiekamer wordt dit in deze context vermeld.

Tot slot vloeien uit de bepalingen van de in 1994 in werking tredende Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (WGBA, *Stb.* 1994, 494) eveneens taken voort voor de Kamer. De WGBA bevat voorschriften voor het omgaan met gemeentelijke basisadministraties waaraan registratiehouders moeten voldoen. Een van de uitgangspunten van deze voorschriften is de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van burgers. Net als met de WPOLR het geval is, verwijst de WGBA naar enkele belangrijke bepalingen in de WPR. Daardoor komen de handelingen die de Registratiekamer op grond van de WGBA verricht grotendeels overeen met de handelingen die voortkomen uit de WPR.

De totstandkoming van de WPR, de voorloper van de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP, *Stb.* 2000, 302), heeft een lange voorgeschiedenis. Midden jaren zeventig brengt de *Staatscommissie bescherming persoonlijke levenssfeer in verband met persoonsregistraties* advies uit over een wettelijke regeling. Op basis van het eindrapport van deze commissie wordt in 1981 een wetsontwerp bij de Tweede Kamer ingediend. Dit ontwerp voorziet in een regeling ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met persoonsregistraties. Het ontwerp komt tot stand in een periode waarin de ontwikkeling van de informatietechnologie een hoge vlucht neemt. De nieuwe technologische mogelijkheden maken een efficiënte bedrijfsvoering mogelijk. Een negatief effect voor de persoonlijke levenssfeer is echter dat de technologische toepassingen de toegankelijkheid van persoonsgegevens vergemakkelijken en een snellere verspreiding van deze gegevens mogelijk maken. De behoefte aan voorschriften voor de registratie en het gebruik van persoonsgegevens neemt toe.

De totstandkoming van het wetsontwerp wordt eveneens beïnvloed door buitenlandse regelgeving zoals het in 1981 uitgevaardigde Verdrag van Straatsburg. Bij de uitvoering van het verdrag is vanaf het begin een belangrijke plaats toebedeeld aan nationale instellingen die toezicht houden op de naleving van wet- en regelgeving betreffende de bescherming van persoonsgegevens. In het verdrag wordt het idee naar voren gebracht dat nationale instellingen de technische ontwikkeling met betrekking tot persoonsregistraties in goede banen kunnen leiden.

In 1988 wordt de WPR uiteindelijk vastgesteld. De nieuwe wet beoogt een zorgvuldige omgang met persoonsregistraties te verzekeren. Daartoe biedt de wet regels voor het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens en bevat de wet bepalingen die een ieder het recht verlenen op inzage in de over hem vastgelegde gegevens. Voorts zijn in de WPR bepalingen opgenomen die de gegevenshouder verplichten tot verbetering, aanvulling of verwijdering van onjuiste of onterecht in de registratie opgenomen gegevens.

De regels in de WPR hebben betrekking op door de overheid vastgelegde persoonsregistraties en op registraties in de particuliere sector. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen geautomatiseerde en niet-geautomatiseerde registraties, wat de werkingssfeer van de wet vergroot. De WPR voorziet tot slot in de instelling van een instantie die erop toeziet dat gegevenshouders de wet naleven. Deze instantie heet de Registratiekamer (Registratiekamer).

De Registratiekamer is een onafhankelijk overheidsorgaan. Het accent van de Kamer ligt op het bevorderen van de naleving van de wet. Daartoe maakt de Registratiekamer gebruik van de bevoegdheden waarover zij bij wet beschikt. Zo dient de Kamer om advies te worden gevraagd over voorstellen van wet, ontwerpen van Algemene Maatregelen van Bestuur (AMVB's) en ontwerpbesluiten indien deze betrekking hebben op de verwerking van persoonsregistraties. Deze bepaling komt eveneens voor in andere wetten die met de verwerking van persoonsregistraties te maken hebben zoals de WPOLR en de WGBA. Het doel van het wetgevingsadvies is te bevorderen dat in wetten en besluiten rekening wordt gehouden met de normen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Een andere bevoegdheid die de Registratiekamer bij wet uitvoert, is het toetsen van gedragscodes en (model-)reglementen. In een gedragscode kunnen organisaties die een sector vertegenwoordigen regels stellen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens. De WPR biedt organisaties de mogelijkheid gedragscodes te laten toetsen door de Kamer (WPR, art. 15). Dit is echter niet wettelijk verplicht. Daarom is de bepaling omtrent gedragscodes in de WPR meer bedoeld instanties aan te zetten tot zelfregulering.

De modelreglementen die beheerders van politieregisters voor een bepaald type politieregister kunnen vaststellen, hebben eveneens een zelfregulerende functie. Dergelijke reglementen kunnen door registratiehouders worden opgesteld om de bepalingen in de WPOLR omtrent het omgaan met persoonsgegevens per type politieregister in te vullen. Net zoals bij de gedragscodes het geval is, kunnen beheerders van politieregisters concepten van deze reglementen ter toetsing voorleggen aan de Registratiekamer (WPOLR, art. 12, lid 1). Naast modelreglementen kent de politiesector reglementen die de beheerders voor ieder politieregister dienen vast te stellen. De Registratiekamer geeft hier advies over.

Net als het geven van advies en het toetsen van gedragscodes en reglementen is het bijhouden van een meldingsregister een taak die de Kamer op grond van de wet uitvoert. In de WPR worden verantwoordelijken verplicht tot het melden van bepaalde persoonsregistraties aan de Registratiekamer (WPR, art. 24, lid 1).

Rond de omgang met persoonsregistraties is bij wet in een bepaalde mate van openbaarheid voorzien. Zowel de reglementen van gegevenshouders als de formulieren van aanmelding zijn voor iedereen toegankelijk. Daarnaast hebben geregistreerden het recht op informatie over de gegevens die over hen worden bewaard, over de herkomst ervan en over de personen of

instanties aan wie deze zijn verstrekt. Indien een geregistreerde vermoedt dat de houder hem onjuist of onvolledig informeert of op andere manier in strijd handelt met de wet, kan hij de Registratiekamer verzoeken een onderzoek in te stellen (WPR, art. 46). Rechter die eveneens met de behandeling van geschillen tussen gegevenshouders en geregistreerden belast zijn, voorziet de Kamer desgewenst van advies (WPR, art. 34, lid 4).

Naast onderzoeken naar aanleiding van klachten doet de Registratiekamer op eigen initiatief onderzoek ter controle van de persoonsregistraties van individuele houders. Evenals bij onderzoeken naar aanleiding van klachten, beschikt de Kamer over verregaande bevoegdheden om in geval van gebrek aan medewerking over de nodige gegevens te kunnen beschikken (WPR, art. 45 en art. 46).

De Registratiekamer heeft naast bij wet uitgevoerde taken ook taken die niet direct voortvloeien uit wet- en regelgeving. Zo voert de Kamer vanaf het begin technologisch onderzoek uit naar de bedreigingen en kansen die de informatie- en communicatietechnologie (ICT) schept voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Daarnaast verricht de Registratiekamer voorlichtingsactiviteiten zoals het vervaardigen van standpuntbepalingen en het organiseren van symposia. In de periode 1989–1992 wordt de publieksvoorlichting over de WPR en aanverwante wet- en regelgeving mede verzorgd door het ministerie van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Vanaf medio jaren negentig voert de Registratiekamer audits uit. Met privacy-audits kan beoordeeld worden in hoeverre een organisatie aan de wettelijke voorschriften voldoet.

Tot slot moet over de periode waarin de Registratiekamer opereert nog worden opgemerkt dat de bepalingen van de WPR ook van toepassing zijn op persoonsregistraties in het buitenland. Daarbij gaat het om registraties met persoonsgegevens van in Nederland gevestigde personen waarvan de houder in Nederland gevestigd is. Op advies van de Kamer kan de minister van Justitie gegevenshouders van buitenlandse persoonsregistraties ontheffing verlenen van de bepalingen in de WPR.

Het College bescherming persoonsgegevens: 2001 -

Met de inwerkingtreding van de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP) in 2001 verandert de naam van de Registratiekamer in College bescherming persoonsgegevens. Het CBP is op grond van artikel 51, eerste lid van de WBP ingesteld. Het CBP heeft in grote lijnen dezelfde taken als de Registratiekamer. Daarnaast heeft de WBP nieuwe taken en bevoegdheden aan het CBP opgedragen, met name in de sfeer van toezicht en handhaving. De wetgever heeft hiermee uitvoering gegeven aan artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG waarin in het bestaan van een onafhankelijke toezichthoudende autoriteit uitdrukkelijk is voorzien.

De WBP komt tot stand in een periode waarin de technologische ontwikkelingen sneller gaan dan de vervaardiging van de wet- en regelgeving aangaande de omgang met deze ontwikkelingen. Het begrip ‘persoonsregistratie’ waarover in de WPR gesproken wordt, blijkt een technologieafhankelijk begrip te zijn. In de WBP is dit begrip vervangen door ‘gegevensverwerking’. Deze term sluit aan op de informatietechnologie waarbinnen netwerkvorming steeds belangrijker wordt. Voorts wordt de manipulatie van persoonsgegevens vergemakkelijkt. Hierdoor wordt het voor burgers moeilijker hun

persoonlijke levenssfeer te beschermen. In de WBP zijn daarom nieuwe bepalingen omtrent het omgaan met geautomatiseerde persoonsgegevens opgenomen.

Hoewel de WPR en de WBP duidelijk van elkaar verschillen, bestaat er eveneens een grote mate van continuïteit tussen beide wetten. Zo wijst de nieuwe wet het CBP in principe dezelfde bevoegdheden toe die de Registratiekamer bezit. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat het College met betrekking tot bepaalde onderdelen meer bevoegdheden heeft. Nieuw is bijvoorbeeld dat het CBP met de komst van de WBP over twee bestuursrechtelijke handhavinginstrumenten beschikt: bestuursdwang en bestuurlijke boetes. Met deze instrumenten kan het College in een proces van gegevensverwerking ingrijpen indien sprake is van onrechtmatig gedrag (WBP, art. 65 en art. 66).

In de nieuwe wet is niet alleen de positie van het CBP versterkt. Ook gegevenshouders nemen een sterkere positie in omdat zij de mogelijkheid hebben bezwaarschriften in te dienen bij het College tegen door het College genomen besluiten.

De WBP bevat nieuwe bepalingen omtrent melding. Bij de melding hoeft minder informatie te worden gegeven dan onder de WPR. Verder vervalt de reglementsplicht voor de overheid en de semi-overheid. Voorts zijn bepaalde categorieën van verwerkingen waaraan bijzondere risico's zijn verbonden, onderworpen aan een voorafgaand onderzoek. Het onderzoek kan leiden tot een verklaring omtrent de rechtmatigheid van de verwerking.

Een nieuw aspect van de WBP is de functionaris voor de gegevensbescherming. Bedrijven, instellingen en brancheorganisaties kunnen deze interne toezichthouder aanstellen om de naleving van de WBP te bevorderen.

Tot slot leiden de nieuwe technische mogelijkheden op het gebied van de massale uitwisseling van gegevens tot de opname van aanvullende bepalingen aangaande het internationale gegevensverkeer. Zo mogen persoonsgegevens alleen worden doorgegeven aan landen met een passend beschermingsniveau.

3 ALGEMENE HANDELINGEN

Het CBP adviseert de regering en organisaties over de bescherming van persoonsgegevens en onderwerpen die daarmee samenhangen. Het CBP toetst gedragscodes en bemiddelt tussen burgers en gebruikers van persoonsgegevens. Op eigen initiatief of op verzoek van een belanghebbende kan het CBP onderzoeken of de manier waarop persoonsgegevens in een bepaalde situatie zijn gebruikt, in overeenstemming is met de wet en daaraan zondig gevolgen verbinden. Voor het in gebreke blijven bij de melding kan een boete worden opgelegd. Bij overtreding van de wet of daarop gebaseerde regelingen kan het CBP overgaan tot bestuursdwang of het opleggen van een dwangsom. Het College is bij de uitvoering van zijn bevoegdheden gehouden aan de normen die worden gesteld in de Algemene wet bestuursrecht (AWB). Sommige beslissingen van het CBP zijn vatbaar voor bezwaar en beroep. Het handelen van het CBP kan onderzocht worden door de Nationale ombudsman.

Er zijn handelingen die zowel van toepassing zijn op de handelingen van de organisatie van het College zelf als op de primaire taken van het CBP. Voor deze handelingen die geen wettelijke grondslag hebben, heeft het Nationaal Archief algemene handelingen geformuleerd.

Omwille van de duidelijkheid en overzichtelijkheid is er voor gekozen om in de context alleen over CBP te spreken. Indien bij de handeling ook de Registratiekamer wordt vermeld (onder 'a'), dan impliceert dit dat de context ook op de Registratiekamer van toepassing is.

Beleidsontwikkeling en evaluatie

(1.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het (mede) voorbereiden, vaststellen en coördineren van het beleid ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Beleidsnota's, beleidsnotities, adviezen, rapporten, beleidsplannen
Opmerking	De grondslag voor het opstellen van een beleidsplan vormt artikel 14, lid 1 van het Bestuursreglement van het CBP (<i>Stcrt.</i> 2002, 76).

(2.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het evalueren van het beleid ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Evaluaties

Wet- en regelgeving

(3.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden van de totstandkoming, wijziging en intrekking van wet- en regelgeving ten aanzien van het College bescherming persoonsgegevens (CBP)
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Nota's, adviezen, wetten, regelgeving

(4.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het desgevraagd verstrekken van inlichtingen aan de minister van Justitie in het kader van de naleving van de wettelijke bepalingen en de Europese richtlijnen
Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 59, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Correspondentie

Verantwoording van beleid

Het jaarverslag geeft een verslag van de werkzaamheden, het gevoerde beleid in het algemeen en de doelmatigheid en doeltreffendheid van zijn werkwijze in het bijzonder in het afgelopen kalenderjaar. Het jaarverslag wordt jaarlijks vóór 1 juni vastgesteld. Het verslag wordt toegezonden aan de minister van Justitie, de functionarissen voor de gegevensbescherming, alsmede aan personen of instanties die op een of andere manier nauw betrokken zijn geweest bij de toepassing van de wet. Het CBP stelt het jaarverslag algemeen verkrijgbaar.

(5.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opstellen van een jaarverslag
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 44 (<i>Stb.</i> 1988, 665); b. Bestuursreglement CBP, art. 17, lid 1 (<i>Stcrt.</i> 2002, 76)
Product	Jaarverslag, correspondentie

Overleg

De drie leden van het College vergaderen in principe wekelijks. De vergaderingen zijn niet openbaar. In de regel zijn de directeur en (aangewezen) secretariaatsmedewerker(s) aanwezig.

Het College vergadert regelmatig met de Raad van Advies. Deze Raad heeft tot taak het College te adviseren over de hoofdlijnen van het beleid van het College en andere algemene

aspecten van de bescherming van persoonsgegevens. De leden zijn afkomstig uit de onderscheidene sectoren van de maatschappij en worden benoemd door de Minister van Justitie op voordracht van het College.

De Raad vergadert in elk geval tweemaal per jaar: eenmaal in het najaar over een ontwerp-beleidsplan en eenmaal in het voorjaar over een uitgebracht jaarverslag. Zo kan de Raad een bijdrage leveren aan een goede invulling van de inhoudelijke beleidscyclus van het CBP en kunnen optreden als klankbord voor ontwikkelingen in de samenleving die voor zijn taakvervulling van belang zijn. Het staat de Raad echter vrij ook op andere wijzen invulling te geven aan haar wettelijke taak en vaker te vergaderen.

De leden van de Raad kunnen door het CBP ook betrokken worden bij andere belangrijke aangelegenheden op het terrein van hun ervaring of belangstelling. Hierbij is gedacht aan studieprojecten waarbij leden van de Raad over speciale achtergrondkennis beschikken. Anders dan de buitengewone leden, zal een lid van de Raad niet betrokken worden bij concrete zaken die bij het CBP in behandeling zijn of zouden kunnen komen.

(6.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden en verslagleggen van vergaderingen van het Collegeoverleg
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 37 – 40 (<i>Stb.</i> 1988, 665); b. Bestuursreglement CBP, art. 7 en 8 (<i>Strct.</i> 2002, 76)
Product	Agenda's, verslagen, bijlagen
Opmerking	Ten tijde van de Registratiekamer heet dit Kameroverleg (KO), ten tijde van het CBP Collegeoverleg (CO).

(7.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voeren van overleg met de Raad van advies
Periode	2001 -
Grondslag	Bestuursreglement CBP, art. 20 en 21 (<i>Strct.</i> 2002, 76)
Product	Agenda's, notulen

(8.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voeren van werkoverleg
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met mw. ing. C.E. Romanesko, 21 januari 2003
Product	Agenda's, verslagen
Opmerking	Met werkoverleg worden clusteroverleggen, samenwerkingsverbanden tussen clusters en afdelingsoverleggen bedoeld.

(9.)

Actor	a. Registratiekamer
-------	---------------------

	b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voeren van overleg met de ondernemingsraad
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met mw. ing. C.E. Romanesko, 17 december 2002
Product	Agenda's, verslagen

Collegeleden en medewerkers van het CBP hebben zitting in tal van advies- en overleggroepen. In iedere overleggroep wordt een bepaald thema behandeld dat direct of zijdelings te maken heeft met het werkterrein van het CBP. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen overleggen waarvan het secretariaat wordt gevoerd door het College en overleggen waarvan het secretariaat wordt gevoerd door een andere instantie.

(10.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het deelnemen aan adviescommissies en overleg waarvan het voorzitterschap en/of secretariaat bij het College bescherming persoonsgegevens (CBP) berust
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Verslagen

(11.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het deelnemen aan adviescommissies en overleg waarvan het voorzitterschap en/of secretariaat niet bij het College bescherming persoonsgegevens (CBP) berust
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Verslagen

Commissies

Het CBP is bevoegd commissies in te stellen ter voorbereiding van de besluitvorming over een bepaalde aangelegenheid.

(12.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het instellen van commissies voor bepaalde onderwerpen
Periode	2001 -
Grondslag	Bestuursreglement CBP, art. 11 (<i>Stcrt.</i> 2002, 76)

Internationale samenwerking

Persoonsgegevens worden steeds vaker opgeslagen in internationale databases en worden uitgewisseld via internationale netwerken. De bescherming van de persoonlijke levenssfeer heeft hierdoor een internationale dimensie wat een internationale afstemming van wetgeving en beleid noodzakelijk maakt. Het CBP neemt daarom deel aan verschillende vormen van internationale samenwerking.

De samenwerking heeft in de eerste plaats betrekking op advisering over wet- en regelgeving en op de afstemming van beleid. Een voorbeeld hiervan zijn de werkzaamheden van de Werkgroep ‘artikel 29’. Artikel 29 verwijst naar artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG (PbEG. 1995, L 281). Dit artikel voorziet in de instelling van een groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens. Werkgroep ‘artikel 29’ bestaat onder meer uit vertegenwoordigers van door de Europese lidstaten aangewezen toezichthoudende autoriteiten op het gebied van de privacy-bescherming.

Belangrijke werkzaamheden van de werkgroep zijn het geven van advies aan de Europese Commissie over het beschermingsniveau in de EU en in derde landen. Het advies van de werkgroep aan de Europese Commissie richt zich daarnaast onder andere op voorstellen voor aanvullende of specifieke maatregelen die met het oog op de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens genomen dienen te worden en op de in communautair verband opgestelde gedragscodes (zie ook 5.2). De feitelijke afstemming van het beleid dat de nationale toezichthouders ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens hanteren, vindt eveneens binnen Werkgroep ‘artikel 29’ plaats.

De werkzaamheden van het Raadgevend Comité dragen, net als de werkzaamheden van Werkgroep ‘artikel 29’, bij aan de afstemming van het nationale beleid betreffende de bescherming van persoonsgegevens maar komen ook ten goede aan niet-lidstaten van de EU. Na de totstandkoming van het Verdrag van Straatsburg (Trb. 1988, 7) richt het comité zich op het vervaardigen van aanbevelingen voor bepaalde sectoren en categorieën persoonsgegevens. Hierin worden de grondbeginselen van het Verdrag van Straatsburg toegespitst. Hoewel de aanbevelingen niet bindend zijn, spelen ze een belangrijke rol in de ontwikkeling van de nationale wetgeving.

Het CBP neemt eveneens deel aan de internationale en Europese conferenties van de Data Protection Commissioners (DPC). Gedurende deze conferenties wisselen de nationale controle-autoriteiten informatie uit en vindt afstemming plaats ten aanzien van het beleid ter bescherming van persoonsgegevens. Onderwerpen die tijdens de conferenties aan bod komen zijn het grensoverschrijdende verkeer van persoonsgegevens en de mate van doeltreffendheid van nationale wetgeving.

De internationale samenwerkingsactiviteiten van het CBP richten zich naast het geven van advies, het afstemmen van beleid en het doen van aanbevelingen sinds 1995 op het in gemeenschappelijk verband houden van toezicht op de verwerking van persoonsgegevens. Dit toezicht betreft met name gegevensverwerkingen in het kader van de samenwerking op het terrein van politie en justitie binnen de derde pijler van de EU, zoals de gegevensbestanden van Europol, het Schengen Informatiesysteem (SIS) en de gegevensbestanden van Eurojust en

Eurodac. Het CBP verricht de toezichthoudende activiteiten op basis van het lidmaatschap van de Gemeenschappelijke Controle Autoriteiten.

(13.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het deelnemen aan internationale samenwerkingsverbanden
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	a/b. Conventie tot bescherming personen met betrekking tot geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, art. 18 (European Treaty Series, 1981, 108); Verdrag van Straatsburg tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, art. 13, lid 1 (Trb. 1988, 7); Richtlijn 95/46/EG, betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, art. 29 en art. 61, lid 6 (PbEG. 1995, L 281)
Product	Adviezen, afstemmingsbeleid, verklaringen, aanbevelingen, verslagen
Opmerking	Voorbeelden van samenwerkingsverbanden zijn de Werkgroep 'artikel 29' als bedoeld in artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG, het Raadgevend Comité op grond van het Verdrag van Straatsburg en (besloten) internationale en Europese DPC-conferenties

(14.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het, als lid van de Gemeenschappelijke Controle Autoriteiten, houden van toezicht op de naleving van de wet- en regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens van organisaties die tot de EU behoren
Periode	a. 1995 - 2001 b. 2001 -
Grondslag	a/b. Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland, en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, art. 115 (Trb. 1990, 145); Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst, art. 24 (Trb. 1995, 282); Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied, art. 18 (Trb. 1995, 287)
Product	Adviezen, rapporten, correspondentie

4 DE ORGANISATIE VAN HET COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS

4.1 Organisatie

Op voordracht van de minister van Justitie worden bij koninklijk besluit de voorzitter van het College, de andere twee leden en de buitengewone leden benoemd. Benoeming vindt plaats op grond van de deskundigheid die nodig is voor de uitoefening van de taken van het CBP. Bij de benoeming van buitengewone leden wordt spreiding over de onderscheidene sectoren nagestreefd.

Omwille van de duidelijkheid en overzichtelijkheid is er voor gekozen om in de context alleen over CBP te spreken. Indien bij de handeling ook de Registratiekamer wordt vermeld (onder 'a'), dan impliceert dit dat de context ook op de Registratiekamer van toepassing is.

Het College wordt bij zijn besluitvorming gesteund door een secretariaat. Het secretariaat wordt geleid door de directeur. De directeur wordt benoemd door de minister van Justitie. Hij is belast met de zorg voor een doelmatige en doeltreffende bedrijfsvoering en neemt daarbij de aanwijzingen van het College in acht. Over de uitvoering van zijn taak legt hij verantwoording af aan de voorzitter. Bij de uitoefening van zijn functie onderhoudt de directeur regelmatig contact met de voorzitter. Hij verstrekt daarbij alle inlichtingen omtrent de lopende werkzaamheden van het secretariaat. Het secretariaat draagt zorg voor de voorbereiding van besluiten en voor het (doen) uitvoeren van verplichtingen en besluiten van het CBP. Daarnaast zorgt het secretariaat voor de bedrijfsmatige ondersteuning van het CBP.

Afdelingen die zich voornamelijk met primaire taken bezig houden, zijn:

Beleidsafdeling

De beleidsafdeling draagt zorg voor de behandeling van de vraaggestuurde zaken en de ambtshalve onderzoeken (waaronder audits) met uitzondering van de interventietaken, de behandeling van bezwaar en beroep en klachten over het CBP.

Het hoofd van de beleidsafdeling kwalificeert de inkomende verzoeken en stelt vast wie bevoegd is voor de afdoening. Zaken met de kwalificatie 'FO (Frontoffice-zaken)' worden ter afdoening overgedragen aan de afdeling communicatie. 'BO-zaken' (Backoffice-zaken) worden zelfstandig binnen de beleidsafdeling afgedaan. De zogenaamde 'sterzaken' worden binnen de beleidsafdeling voorbereid en ter afdoening voorgelegd aan een collegelid.

Naast de behandeling van zaken worden binnen de beleidsafdeling op projectbasis diverse onderzoeken uitgevoerd onder aansturing van een collegelid.

De beleidsafdeling is onderverdeeld naar enerzijds de verschillende aandachtsgebieden en anderzijds de specifieke professionaliteit (technologie en audit). Voorts zijn de algemeen ondersteunende internationale activiteiten van het College ondergebracht bij de coördinator internationaal.

Afdeling Communicatie

De afdeling communicatie vervult een spilfunctie in de in- en externe communicatie. Bij de externe communicatie gaat het om contacten met particulieren, de pers en organisaties (zowel

belangenorganisaties als verantwoordelijken in de zin van de WBP). Intern bevordert de afdeling de kennis- en informatiedeling tussen afdelingen.

Voorts wordt zorggedragen voor:

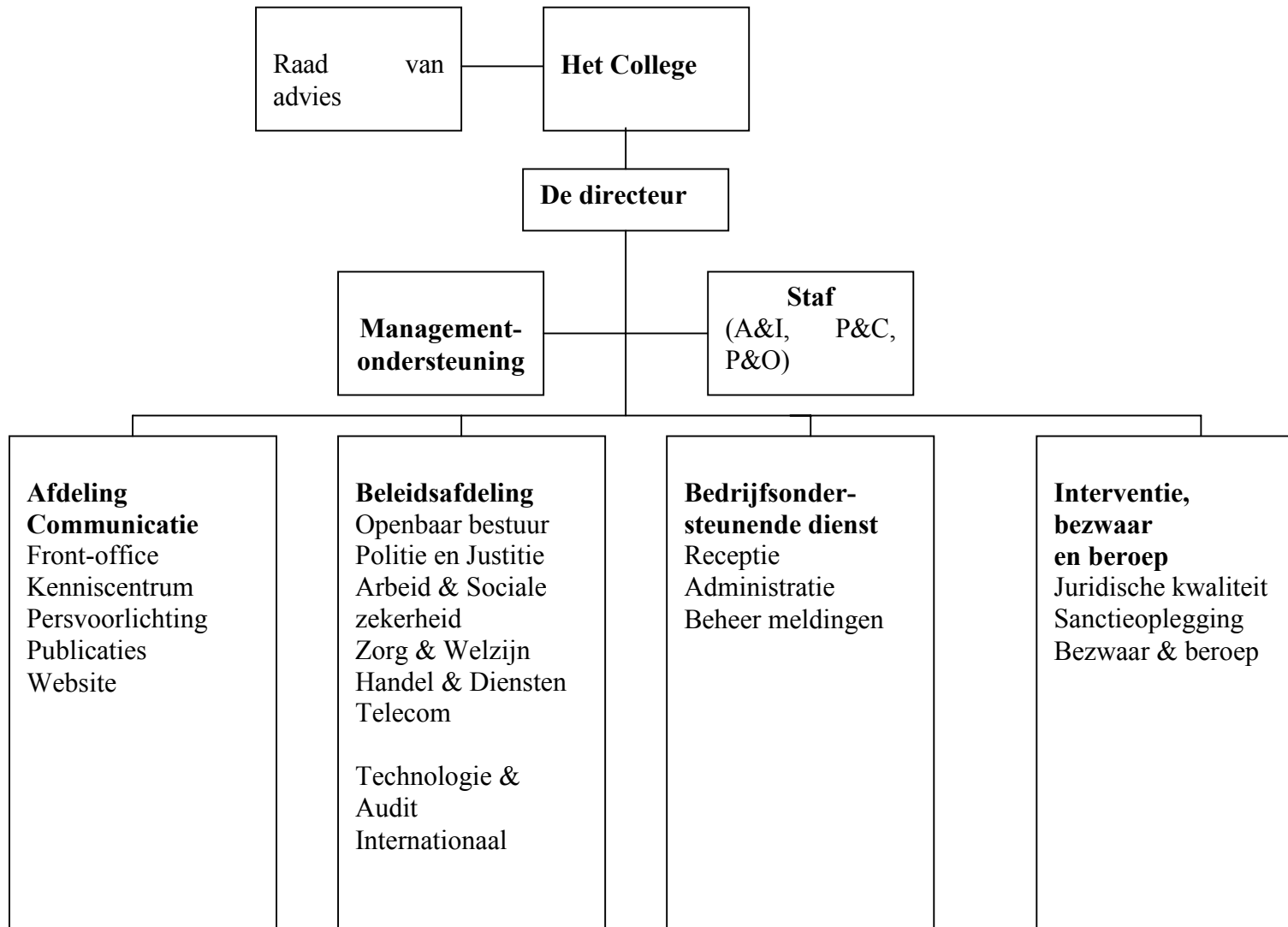
- publieksvoorlichting, waaronder het telefonisch spreekuur, het behandelen van e-mail zaken en de ontwikkeling van informatiemateriaal;
- de behandeling van frontoffice zaken;
- informatie-uitwisseling met eerste lijnsorganisaties;
- persvoorlichting, waaronder het opstellen van persberichten, het te woord staan van de pers en het organiseren van interviews;
- de redactie en het beheer van de website;
- de kennisinfrastructuur, waaronder de bibliotheek en de elektronische databanken;
- overige communicatiewerkzaamheden zoals de uitgave van brochures, de ontwikkeling en het beheer van standaardbrieven, de interne knipselkrant, de huisstijl en
- het organiseren van beurzen, congressen en voorlichtingsbijeenkomsten.

Afdeling Interventie, bezwaar en beroep

Deze afdeling adviseert het College over de juridische haalbaarheid van voorgenomen interventies, is belast met de uitvoering van sancties en behandelt heroverwegingen, bezwaarschriften, beroepen en klachten die voortvloeien uit de werkzaamheden van met name de beleidsafdeling en de afdeling communicatie.

Vanuit de juridische kwaliteit staat deze afdeling borg voor de terugkoppeling naar de overige afdelingen en adviseert zij het College en de directeur inzake institutionele kwesties.

In een schema kan de organisatie van het CBP als volgt worden weergegeven:

(15.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opstellen en evalueren van nadere regels betreffende de werkwijze van het secretariaat
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met mw. ing. C.E. Romanesko, 17 december 2002
Product	Werkwijzebeschrijvingen, Receptuur werkwijze CBP, Archiefbeheersregeling CBP, richtlijnen, procedures
Opmerking	Vanaf 2000 wordt een notitie opgesteld over het besturingsproces van de Registratiekamer.

Om het administratieve verkeer zo soepel mogelijk te laten verlopen, doet het CBP voorstellen aan de minister van Justitie voor de vervaardiging van modellen voor formulieren. Deze formulieren dienen in het administratieve verkeer met derden te worden gebruikt.

(16.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het aan de minister van Justitie voorstellen van modellen voor formulieren die in het administratieve verkeer met derden moeten worden gebruikt
Periode	2001 -
Bron	Interview met mw. ing. C.E. Romanesko, 17 december 2002
Product	Voorstellen voor modellen voor formulieren

Het CBP heeft de verplichting periodiek zijn werkzaamheden te rapporteren aan de minister van Justitie. Zo moet het CBP ter verantwoording van het financiële beleid ieder jaar een begroting, een bestedingsplan en een jaarrekening opstellen. Deze dienen ter goedkeuring aan de minister voorgelegd te worden.

Het College stelt jaarlijks vóór 1 augustus een begroting en een bestedingsplan op, waarna ze ter goedkeuring aan de minister worden gezonden. De minister stelt de budgetten voor een bepaald jaar telkens vóór 1 december beschikbaar.

(17.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opstellen van een begroting
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Bron	a. Besturing Registratiekamer “Maatwerk”, pagina 11 en 12 (2000);
Grondslag	b. Bestuursreglement CBP, art. 25, lid 1 (<i>Stcrt.</i> 2002, 76)
Product	Begroting, correspondentie, bestedingsplan
Opmerking	Bij deze handeling is ook het opstellen van een bestedingsplan inbegrepen. De financiële relatie met de minister van Justitie is gebaseerd op basis van een aanschrijving aan de minister.

Voor de jaarrekening en de verantwoording van het financieel beheer over het voorgaande kalenderjaar geldt een met de begroting vergelijkbare cyclus. De jaarrekening wordt door het College vastgesteld en jaarlijks vóór 15 februari aangeboden bij de minister.

(18.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opstellen van een financiële verantwoording
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	a. Interview met mw. ing. C.E. Romanesko, 17 december 2002; b. Bestuursreglement CBP, art. 31, lid 1 (<i>Stcrt.</i> 2002, 76)
Grondslag	
Product	Jaarrekening, correspondentie
Opmerking	De financiële relatie met de minister van Justitie is gebaseerd op basis van een aanschrijving aan de minister.

(19.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opstellen van periodieke rapportages
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Rapportages
Opmerking	De grondslag voor het opstellen van rapportages door het CBP vormt artikel 29, lid 1 en 2 van het Bestuursreglement van het CBP (<i>Stcrt.</i> 2002, 76).

4.2 Bedrijfsvoering

De organisatie maakt voor de bedrijfsvoering onderscheid tussen staf en bedrijfsondersteunende dienst.

Staf

De staf bestaat uit de controller (P&C), de A&I-medewerkers en de personeelsfunctionaris. Voorts worden een aantal taken op basis van een dienstverleningsovereenkomst (salarisadministratie, betaal- en inkoopfunctie van de financiële administratie en facilitaire zaken) verzorgd door de stafdienst van het arrondissement.

Bedrijfsondersteunende dienst

De bedrijfsondersteunende dienst bestaat uit vier onderdelen: de receptie, het administratie primair proces, bestandsbeheer en de administratieve bedrijfsvoering.

De *receptie* verzorgt de ontvangst van bezoekers, de planning van de vergaderzaal, de parkeerplaatsen, het telefoonverkeer, de ontvangst en de verzending van de post en het beheer van de brochures en de publicaties.

De *administratie* ondersteunt het primaire proces door middel van de registratie, de dossiervorming en de archivering van zaken, de organisatie van workshops en het bieden van ondersteuning bij projecten.

Bestandsbeheer is verantwoordelijk voor de verwerking van meldingen die op een formulier, een diskette of op elektronische wijze worden ontvangen. Bestandsbeheer beoordeelt daartoe de meldingen op volledigheid en aannemelijkheid en draagt er zorg voor dat de meldingen worden opgenomen in het openbaar register op de website van het CBP.

De *administratieve bedrijfsvoering* verzorgt de personele- en financiële zaken en draagt in dit kader onder meer zorg voor de verzuimregistratie, de verlofregistratie, de verplichtingenadministratie en de facilitaire zaken.

In dit RIO wordt de dagelijkse bedrijfsvoering in een vijftal hoofdstukken beschreven:

1. Financiële zaken
2. Personeelszaken
3. Automatisering en communicatie
4. Huisvesting
5. Bibliotheek

Deze ondersteunende activiteiten zijn ondergebracht bij overkoepelende handelingen. Deze handelingen worden verder uitgewerkt in een ordeningsplan. Op deze manier wordt voorkomen dat het institutioneel onderzoek verzandt in een groot aantal handelingen voor het deel bedrijfsvoering.

Indien bij onderstaande handelingen het secretariaat als actor is vermeld, betreft het zowel het secretariaat van de Registratiekamer (1989 - 2001) als van het CBP (2001 - heden).

4.2.1 Financiële zaken

Het CBP gaat financiële verplichtingen aan. Regelmatig worden overeenkomsten gesloten met leveranciers. In het kader van de Europese aanbesteding wordt daar waar mogelijk gebruik gemaakt van mantelcontracten die het Ministerie van Justitie mede afsluit namens het College.

(20.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het aangaan van overeenkomsten
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Mantelovereenkomsten van het Ministerie van Justitie
Product	Overeenkomsten
Opmerking	Het Ministerie van Justitie sluit m.i.v. 1 januari 2002 mantelovereenkomsten af voor gebruik door de vijf landelijke diensten die een beheersrelatie hebben met DSR. Daarvóór maakten de Registratiekamer en het CBP gebruik van de mantelovereenkomsten die voor ZM (de rechterlijke macht) werden afgesloten. Onder de in dit gegevensblok voorkomende handeling wordt ook het systeem van Europese aanbestedingen gerekend.

(21.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voeren van het financieel beheer
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Handboek Financieel Beheer van het Ministerie van Justitie
Product	Financiële bescheiden

4.2.2 Personeelszaken

Iedere organisatie heeft te maken met een groot aantal regels en voorwaarden op het gebied van personeelsbeleid. Er zijn vele afspraken nodig om een duidelijk en eenduidig personeelsbeleid te kunnen voeren.

(22.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het arbeidsvoorwaarden- en personeelsbeleid
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Handboek Personeel van het Ministerie van Justitie
Product	Beleidsnota's, rapporten, correspondentie, regelingen

De uitvoering van handelingen op het gebied van personeelszaken zorgt voor een enorme papieren neerslag. Voorbeelden van handelingen zijn: het aanstellen, bevorderen en ontslaan van personeel, het toekennen van vergoedingen voor reis-, verblijf- en studiekosten, het uitbetalen van salarissen en de registratie van vakantiedagen.

(23.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het uitvoeren van het arbeidsvoorwaarden- en personeelsbeleid
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met dhr. W.G.A. Bonke, 17 januari 2003
Product	Personeelsdossiers, uitvoeringsregelingen, procedures

Voor de uitvoering van zijn taken heeft de directeur bepaalde verantwoordelijkheden zoals beslissings- en tekenbevoegdheid gemandateerd gekregen van het College. Ook andere medewerkers kunnen voor bepaalde verantwoordelijkheden zijn gemandateerd.

(24.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het mandateren van verantwoordelijkheden van het College bescherming persoonsgegevens (CBP) aan de directeur of andere personen

Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Basisbesluit tekenbevoegdheid 1982, Minister van Justitie, 30 december 1982 (nr. O14 O&E 82); Mandaatbesluit Registratiekamer, 26 maart 1993; Mandaatregeling beheer rechterlijke organisaties en landelijke diensten, besluit van de minister van Justitie, 23 november 1999, nr. 805891 / 899; b. Bestuursreglement CBP, art. 5, lid 1 (<i>Stcrt.</i> 2002, 76); Mandaatregeling CBP, CGB en bureau NVvR, 25 september 2002, nr. 5188 / 802
Product	Mandaatregeling

4.2.3 Automatisering en telecommunicatie

Onder automatisering en telecommunicatie wordt verstaan alles wat te maken heeft met de infrastructuur en het gebruik van geautomatiseerde en computergestuurde systemen en de telecommunicatieverbindingen. Om accuraat in te kunnen springen op de vragen van onze steeds veranderende wereld, is het van belang zo effectief mogelijk te kunnen werken en zo breed mogelijk de voordelen van de moderne techniek te gebruiken. Te denken valt aan het ontwikkelen van internet en intranet en aan het implementeren van steeds nieuwere en betere software en hardware.

(25.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het beleid betreffende automatisering en telecommunicatie
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met dhr. Th.J. Köhlinger, 20 december 2002
Product	Beleidsnota's, correspondentie

(57.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het uitvoeren van het beleid betreffende automatisering en telecommunicatie
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met dhr. Th.J. Köhlinger, 20 december 2002
Product	Correspondentie

4.2.4 Huisvesting

De huisvesting is voor iedere organisatie een belangrijke aangelegenheid. Iedere organisatie wil huizen in een representatief pand, dat centraal ligt, goed te bereiken is en over een veelvoud aan faciliteiten beschikt. Dit betekent dat er keuzen moeten worden gemaakt. Er moeten afspraken worden gemaakt betreffende de indeling en de faciliteiten.

(26.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden en vaststellen van het huisvestingsbeleid
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met dhr. W.G.A. Bonke, 17 januari 2003
Product	Beleidsnota's, rapporten

Onder de uitvoering van het huisvestingsbeleid wordt een heel arsenaal aan activiteiten verstaan: het verzorgen en begeleiden van onderhoudswerkzaamheden en bouwkundige activiteiten; het verstrekken, in stand houden en inrichten van technische bedrijfsbenodigdheden, installaties, ruimtes en netwerken; het nemen van maatregelen op het gebied van de beveiliging van mensen, gebouwen, bedrijfsruimten, middelen en goederen en het aanschaffen, onderhouden, repareren en gebruiken van (gebruiks)goederen.

(27.)

Actor	a. Registratiekamer / secretariaat b. College bescherming persoonsgegevens / secretariaat
Handeling	Het uitvoeren van het huisvestingsbeleid en (gebruiks)goederenbeheer
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met dhr. W.G.A. Bonke, 17 januari 2003
Product	Correspondentie

4.2.5 Kenniscentrum

Het CBP beschikt over een kenniscentrum. Ten behoeve van de werking van dit kenniscentrum wordt een beleid voorbereid, vastgesteld en uitgevoerd.

(28.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het voorbereiden, vaststellen en uitvoeren van het beleid betreffende het kenniscentrum
Periode	a. 1989 - 2001 b. 2001 -
Bron	A/b. Interview met mw. A. Stuurman, 19 december 2002
Product	Beleidsnota's, correspondentie

5 TAKEN COLLEGE BESCHERMING PERSOONSGEGEVENS

5.1 Wetgevingsadvies

Krachtens artikel 51, lid 2 van de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP) moet het CBP door de betrokken minister om advies worden gevraagd over voorstellen van wet, ontwerpen van AMVB's en ontwerpbesluiten indien deze geheel of voor een belangrijk deel betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens. Deze bepaling komt eveneens voor in andere wetten die met de verwerking van persoonsgegevens te maken hebben zoals de Wet politieregisters (WPOLR) en de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (WGBA). Het oogmerk van het wetgevingsadvies is te bevorderen dat in wetten, AMVB's en besluiten rekening wordt gehouden met de normen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer. In de WPR komt de procedure van het wetgevingsadvies in grote lijnen overeen met die van de WBP (WPR, art. 37, lid 3). Er is dan ook voor gekozen alleen de procedure te hanteren zoals die beschreven staat in de Receptuur werkwijze van de WBP.

Het CBP kan op verschillende manieren, en in verschillende stadia, van het wetgevingsproces betrokken zijn. Ten eerste is er het formele wetgevingsadvies. Afhankelijk van het onderwerp van advies dient te worden besloten of de advisering wordt beperkt tot de betrokken minister of dat aanvullend een ambtshalve advies aan de Eerste of de Tweede Kamer wordt uitgebracht. Er kan ook advies worden gegeven aan de Vaste Kamercommissie. Verder kan het CBP, via de bestaande contacten tussen het CBP en de ministeries, worden gepolst over wetsvoorstellen waarvan het ambtelijk proces nog niet is afgerond. Het verstrekte advies is van informele aard. Tenslotte komt het voor dat een beleidsmedewerker wordt gevraagd deel te nemen aan een werkgroep die een wetsvoorstel voorbereidt.

De daadwerkelijke advisering begint met een korte samenvatting van het wetsvoorstel, waarin de WBP-gerelateerde privacy-aspecten van het voorstel beschreven worden. Indien het wetsvoorstel een onderwerp betreft waarover het College zich eerder heeft uitgesproken, dienen deze eerdere uitspraken bij het advies betrokken te worden.

Bij de beoordeling van het wetsvoorstel fungeert de WBP, de WPOLR of de WGBA als richtlijn voor een correcte interpretatie van de wet. De geconstateerde knelpunten en de eventuele oplossingen worden in een plan van aanpak nader uiteengezet. Hierna wordt overleg gepleegd met een lid van het College; eventuele aanvullingen worden vervolgens verwerkt. Per advisering wordt bekeken of een afschrift van het advies naar andere organisaties moet worden gestuurd en of een persbericht gewenst is.

Voorbeelden van wetten, AMVB's en ontwerpbesluiten waar advies over gegeven is, zijn het Besluit gevoelige gegevens (*Stb.* 1993, 158), de Wet justitiële gegevens (*Stb.* 2002, 552), het Besluit politieregisters (*Stb.* 1991, 56) en het Besluit gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (*Stb.* 1994, 690). In het kader van de WPOLR geeft het College eveneens advies aan de minister van Justitie over het verlenen van toestemming voor een koppeling van politieregisters.

(29.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het adviseren van de betrokken minister, de Eerste of Tweede Kamer of de Vaste Kamercommissie over voorstellen van wet, ontwerpen van

	Algemene Maatregelen van Bestuur en ontwerpbesluiten die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.
Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 37, lid 3 (<i>Stb.</i> 1988, 665); Wet politieregisters, art. 3, art. 6, lid 4, art. 27 en art. 29 (<i>Stb.</i> 1990, 414); Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, art. 120, lid 2 (<i>Stb.</i> 1994, 494); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 51, lid 2 (<i>Stb.</i> 2000, 302); Wet politieregisters, art. 3, art. 6, lid 4, art. 27 en art. 29 (<i>Stb.</i> 1990, 414), gewijzigd 2001 (<i>Stb.</i> 2001, 180); Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, art. 120, lid 2 (<i>Stb.</i> 1994, 494), gewijzigd 2001 (<i>Stb.</i> 2001, 180);
Product	Advies
Opmerking	Er kan onderscheid worden gemaakt tussen: <ul style="list-style-type: none"> • formeel advies aan de betrokken minister of Vaste Kamercommissie; • ambtshalve advies aan de Eerste of Tweede Kamer; • informeel advies over wetsvoorstellen waarvan het ambtelijk proces nog niet is afgerond; • advies via deelname aan een werkgroep die een wetsvoorstel voorbereidt.

5.2 Gedragscodes en reglementen

Het College stimuleert bedrijven, instellingen en brancheorganisaties zelf instrumenten te ontwikkelen ter bescherming van persoonsgegevens. Voorbeelden hiervan zijn gedragscodes en modelreglementen.

Een gedragscode is bedoeld om de verantwoordelijkheid voor het uitwerken van de wettelijke normen voor de bescherming van persoonsgegevens op een zinvolle manier te spreiden. Met behulp van een gedragscode kunnen belanghebbende organisaties de algemene normen uit de wet voor de betreffende sector concretiseren.

De modelreglementen die beheerders van politieregisters voor een bepaald type politieregister kunnen vaststellen, hebben dezelfde functie als gedragscodes. Dergelijke reglementen kunnen door registratiehouders worden opgesteld om de bepalingen in de WPOLR omtrent het omgaan met persoonsgegevens per type politieregister in te vullen. Naast modelreglementen kent de politiesector reglementen die de beheerders voor elk politieregister dienen vast te stellen.

Gedragscodes

De Wet persoonsregistraties beoogt een nadere invulling van de normen waaraan een persoonsregistratie moet voldoen, te stimuleren. De normen behelzen onder andere bepalingen ten aanzien van het doel van een persoonsregistratie, de verstrekking van gegevens uit een persoonsregistratie aan derden en de beveiliging van persoonsregistraties (WPR, art 4 t/m 6, 8, 11 t/m 13).

Registratiehouders in een bepaalde sector worden in de gelegenheid gesteld een gedragscode op te stellen en deze ter toetsing voor te leggen aan de Registratiekamer (WPR, artikel 15). In een gedragscode worden de wettelijke normen voor het gebruik van persoonsgegevens nader gespecificeerd en afgestemd op de werkzaamheden, belangen en informatiebehoefte van registratiehouders binnen een bepaalde sector, branche of beroepsgroep. Een gedragscode wordt opgesteld door een of meer organisaties die representatief zijn voor de betreffende sector, na overleg met organisaties van belanghebbenden (Jaarverslag Registratiekamer '91-'92, p.15). Hierbij kunnen elementen die voor de ene sector van de samenleving van belang zijn en daarom een plaats in de gedragscode moeten hebben, voor een andere irrelevant zijn.

Gedragscodes zijn voornamelijk van toepassing op privaatrechtelijke organisaties: gebieden van bedrijf en beroep en overige gebieden in de privaatrechtelijke sfeer, de maatschappelijke dienstverlening daaronder begrepen. Voor het Rijk en de lagere overheden zijn algemene aanwijzingen van de overheid een afdoende middel om te komen tot zelfregulering van registraties.

Ingevolge artikel 15, lid 2 van de WPR neemt de Registratiekamer verzoeken alleen in behandeling indien zij van mening is dat de verzoeker(s) representatief is (zijn) voor de betrokken sector, deze sector in de code nauwkeurig is omschreven en de code zorgvuldig is voorbereid. Goedkeuring door de Registratiekamer betekent dat de gedragscode naar haar oordeel in overeenstemming is met de wet en voldoet aan de eisen die in redelijkheid kunnen worden gesteld aan de bescherming van persoonsgegevens op het desbetreffende terrein. De

verklaring van overeenstemming wordt, tezamen met de gedragscode waarop zij betrekking heeft, gepubliceerd in de Staatscourant. De goedkeuring geldt voor ten hoogste vijf jaar. Bij een nieuwe toetsing moet rekening worden gehouden met de ontwikkeling van de rechtspraak, de wetgeving en de inzichten in wat een behoorlijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer vereist.

Het CBP heeft in essentie dezelfde taak als de Registratiekamer: het op verzoek verklaren dat gedragscodes van organisaties een juiste uitwerking vormen van de WBP en andere wettelijke bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens. Met de inwerkingtreding van de nieuwe wet in september 2001 vinden diverse wijzigingen plaats met betrekking tot het goedkeuren van gedragscodes.

Op grond van artikel 15 van de WPR geven organisaties reeds vastgestelde codes aan de Registratiekamer ter beoordeling. Bij de WBP, artikel 25, kunnen organisaties, alvorens een gedragscode vast te stellen, het CBP verzoeken te beoordelen of de code aan de wettelijke vereisten voldoet. Het betreft dus een ontwerpcode. Overigens is het al tijdens de WPR gebruikelijk dat organisaties overleg plegen met de Registratiekamer alvorens de code vast te stellen.

Ten opzichte van de WPR is een nuanceverschil aangebracht in het toetsingscriterium van gedragscodes. Bij de evaluatie van de WPR blijkt dat er onduidelijkheid bestaat ten aanzien van het tweede criterium, het toetsen in hoeverre de gedragscode ‘redelijkerwijs voldoet aan de ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer te stellen eisen’ (WPR, art. 15, lid 1). De vraag dringt zich op in hoeverre van de opstellers van een gedragscode een inspanning wordt vereist die uitstijgt boven de normstelling van de wet en zo ja, wat de rechtsgrondslag is van een dergelijke inspanningsverplichting.

In de WBP geldt het criterium dat de gedragscode een juiste uitwerking van de wet moet vormen, met andere woorden in overeenstemming moet zijn met de wet. De normen van de wet dienen te worden vertaald naar de informatiepraktijk van de betrokken sector, met name op die punten waar de behoefte aan meer concrete waarborgen zich het meest voordoet.

Artikel 15, tweede lid van de WPR, omschrijft de ontvankelijkheidseisen voor het in behandeling nemen van verzoeken tot vaststelling van gedragscodes. Een van deze eisen is dat de code in overleg met organisaties van belanghebbenden moet zijn voorbereid. Bij de WBP is deze eis, gezien de gebrekkige organisatiegraad van geregistreerden, komen te vervallen.

De representativiteit van de betrokken sectoren dient, net als bij de WPR, voldoende te zijn. Dit geeft het CBP de mogelijkheid verzoeken om goedkeuring afkomstig van organisaties met een ontoereikend maatschappelijk draagvlak, niet in behandeling te nemen.

De werkingssfeer van een gedragscode moet te allen tijde duidelijk zijn. Een besluit van het College naar aanleiding van een verzoek moet binnen uiterlijk 13 weken genomen zijn. Aangezien onderdelen van de AWB van toepassing zijn op een beslissing op een verzoek, is het mogelijk beroep aan te tekenen tegen een verklaring van het CBP. De rechter kan vervolgens een bindend oordeel vellen over de vraag of de code in overeenstemming is met de wettelijke voorschriften (WBP, art. 25, lid 3).

Voorbeelden van gedragscodes die zijn goedgekeurd zijn gedragscodes voor direct-marketing ondernemingen (DMIN-gedragscode), fabrikanten en importeurs van farmaceutische producten (NEFARMA-Privacy-Gedragsregels) en postorderbedrijven (NPB-gedragscode). In de Privacy Gedragscode Banken, opgesteld door de Nederlandse Vereniging van Banken, zijn

regels vastgelegd voor de verzameling, de vastlegging en het gebruik van persoonsgegevens door banken en andere financiële instellingen.

(30.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het op verzoek verklaren dat gedragscodes in bepaalde sectoren in overeenstemming zijn met de wettelijke bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens
Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art.15, lid 1 (<i>Stb.</i> 1988, 665); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 25, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Verklaring van overeenstemming, correspondentie met het Servicecentrum Uitgevers
Opmerking	De verklaring geldt voor ten hoogste vijf jaar na het tijdstip van verklaring.

Reglementen

Op grond van artikel 19 en 20 van de WPR moet een (model-)reglement worden vastgesteld voor persoonsregistraties op het gebied van de overheid, het onderwijs, de gezondheidszorg en de maatschappelijke dienstverlening. Het reglement beschrijft onder meer het doel van de registratie, de categorieën van personen over wie gegevens in de registratie worden opgenomen en de rechtstreekse toegang tot de registratie. In de periode 1989 – 2001 worden dergelijke reglementen op verzoek getoetst door de Registratiekamer.

Ook de WPOLR bevat bepalingen omtrent de verplichting tot het vaststellen van een reglement voor persoonsregistraties. Het verschil met de WPR is dat de WPOLR alleen betrekking heeft op persoonsregistraties in de politiesector. Voorts geeft de WPOLR registratiehouders sinds 1991 de mogelijkheid voor een bepaald type politieregister een modelreglement vast te stellen (WPOLR, art. 12, lid 1). Net zoals bij de gedragscodes het geval is, kunnen beheerders van politieregisters concepten van deze reglementen ter toetsing voorleggen aan het CBP. Indien nodig geeft het College vooral mondeling advies over de wijze waarop het modelreglement dient te worden aangepast. Wanneer het College vaststelt dat het reglement in overeenstemming is met de WBP en de WPOLR, wordt een verklaring van overeenstemming afgegeven aan de opsteller van het reglement en worden de verklaring en het modelreglement bekendgemaakt in de Staatscourant. Voorbeelden van modelreglementen zijn reglementen voor registratiesystemen waarin processen-verbaal en politierapporten zijn opgenomen.

Sinds augustus 2002 dienen verantwoordelijken modelreglementen naar de portefeuillehouder privacy te zenden die de reglementen verzamelt en ze vervolgens doorstuurt naar het CBP. De portefeuillehouder privacy is afkomstig uit de politiesector. Tussen de portefeuillehouder en het College vindt regelmatig overleg plaats (voor de handelingen betreffende het voeren van overleg zie hoofdstuk 3).

Waar de WPOLR verantwoordelijken voor een politieregister vrij laat in het opstellen van modelreglementen, verplicht de wet verantwoordelijken sinds 1991 tot het opstellen van een

reglement voor elk afzonderlijk politieregister (WPOLR, art. 9, lid 1). In het reglement dient onder meer te worden opgenomen wat het doel van het register is, van welke personen gegevens worden geregistreerd, wat de aard van de op te nemen gegevens is en hoe de verstrekking van gegevens uit het register plaatsvindt (WPOLR, art. 10, lid 2, a t/m 2 i). Nadat het gezag dat verantwoordelijk is voor de politietaak waarvoor het register wordt aangelegd het reglement heeft vastgesteld, kan het register niet in gebruik worden genomen voordat een exemplaar van het reglement naar het CBP is gestuurd (WPOLR, art. 9, lid 5). Het College houdt registraties bij van de toegezonden reglementen.

Wanneer een reglement bijzondere bepalingen bevat, dient de verantwoordelijke voor het politieregister het CBP te horen omtrent deze bepalingen (WPOLR, art. 5, lid 3, art. 6, lid 2, art. 21, lid 3 en Besluit politieregisters, art. 14, lid 1g). Daartoe zendt de beheerder van een politieregister het College het concept-reglement dat een of meerdere bijzondere bepalingen bevat. Het CBP toetst vervolgens de bijzondere bepalingen in het reglement waaronder de opname in politieregisters van gevoelige persoonsgegevens zoals gegevens over ras en medische of psychologische kenmerken. Verder worden bepalingen getoetst over de verstrekking van gegevens aan een door de beheerder ingestelde commissie van toezicht die toezicht houdt op de naleving van de WPOLR met betrekking tot het politieregister.

Naast permanente politieregisters kent de politiesector tijdelijke politieregisters die voor een specifiek doel worden aangelegd. Nadat met het bijhouden van een tijdelijk register begonnen is, dient de beheerder van het register dit aan het College te melden (WPOLR, art. 13, lid 3). Het CBP houdt een registratie bij van de meldingen betreffende de aanleg van tijdelijke politieregisters.

Voor een tijdelijk politieregister geldt van 1991 tot 1999 dat na een termijn van zes maanden een reglement voor het register moet worden vastgesteld (Besluit politieregisters, art. 8, lid 3). Vanaf 1999 dient dit na twaalf maanden te gebeuren (Besluit van 12 oktober 1999, art. 2a, lid E). De termijn kan op verzoek worden verlengd door het bevoegd gezag indien het doel waarvoor het register is aangelegd door de bekendmaking van het op te stellen reglement voor het politieregister ernstig in gevaar zou worden gebracht. Voorwaarde hierbij is wel dat de verantwoordelijke voor het register een regeling treft met betrekking tot de in art. 10, lid 2 van de WPOLR genoemde onderwerpen die in een reglement voor een politieregister aan bod komen. Het Besluit politieregisters verplicht beheerders van een politieregister het CBP van iedere beslissing tot verlenging op de hoogte te brengen (Besluit politieregisters, art. 8, lid 3). Het College houdt een registratie bij van de meldingen betreffende verlenging van de termijn waarbinnen geen reglement voor het politieregister hoeft te worden vastgesteld.

De WPOLR bevat naast bepalingen over reglementen voor politieregisters bepalingen over het verstrekken van gegevens uit deze politieregisters. Zo kan de minister van Justitie of de minister van Binnenlandse Zaken toestemming verlenen of opdracht geven tot het verstrekken van gegevens uit een politieregister. Het College geeft de betrokken ministers advies over het verlenen van deze toestemming of het geven van deze opdrachten. Verder geeft het CBP advies aan de minister van Justitie over het verlenen van machtigingen aan rechtspersonen tot het ontvangen van gegevens uit politieregisters. Het gaat hierbij om rechtspersonen op ideële grondslag die de belangen behartigen van slachtoffers van strafbare feiten of verkeersongevallen. Tot slot geeft het College advies omtrent het geautomatiseerd verstrekken van gegevens aan personen die de beheerder van een politieregister geautoriseerd heeft tot het ontvangen van gegevens. Van de geautomatiseerde verstrekking van deze gegevens dient de verantwoordelijke aantekening te houden. De minister van Justitie en de minister van

Binnenlandse Zaken kunnen registratiehouders echter vrijstellen van deze bepaling. Het CBP adviseert de ministers over het verlenen van deze vrijstellingen.

(31.)

Actor Registratiekamer
Handeling Het op verzoek toetsen van (model-)reglementen ingevolge artikel 19 en 20 van de Wet persoonsregistraties
Periode 1989 – 2001
Bron Interview met mr. P.J. Hustinx, 13 januari 2003
Product Toetsing

(32.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling Het op verzoek verklaren dat modelreglementen voor een bepaald type politieregister in overeenstemming zijn met het bepaalde bij of krachtens de Wet politieregisters
Periode a. 1991 – 2001;
b. 2001 -
Grondslag a. Wet politieregisters, art. 12, lid 1 (*Stb.* 1990, 414);
b. Wet politieregisters, art. 12, lid 1 (*Stb.* 1990, 414), gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)
Product Verklaring van overeenstemming, advies, correspondentie met het Servicecentrum Uitgevers
Opmerking De beheerder van het politieregister waarvoor het modelreglement is opgesteld is volgens de Wet politieregisters verplicht het CBP mee te delen overeenkomstig welk model het reglement is vastgesteld.

(33.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling Het adviseren van de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken over de uitvoering van de Wet politieregisters en het Besluit politieregisters
Periode a. 1991 – 2001;
b. 2001 -
Grondslag a. Wet politieregisters, art. 18, lid 4 (*Stb.* 1990, 414); Besluit politieregisters, art. 14, lid 1k en art. 17, lid 6 (*Stb.* 1991, 56);
b. Wet politieregisters, art. 18, lid 4 (*Stb.* 1990, 414), gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)
Product Advies

(34.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling Het registreren van reglementen voor politieregisters niet zijnde hoorprocedures
Periode a. 1991 – 2001;
b. 2001 -
Grondslag a. Wet politieregisters, art. 9, lid 4 (*Stb.* 1990, 414);

b. Wet politieregisters, art. 9, lid 4 (*Stb.* 1990, 414), gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)

Product Registraties van reglementen waarvan de beheerders van deze reglementen een exemplaar aan het CBP hebben gezonden

(35.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het toetsen van reglementen voor politieregisters in het kader van een hoorprocedure

Periode a. 1991 – 2001;
b. 2001 -

Grondslag a. Wet politieregisters, art. 5, lid 3, art. 6, lid 2 en art. 21, lid 3 (*Stb.* 1990, 414); Besluit politieregisters, art. 14, lid 1g (*Stb.* 1991, 56);
b. Wet politieregisters, art. 5, lid 3, art. 6, lid 2 en art. 21, lid 3 (*Stb.* 1990, 414), gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)

Product Toetsing

(36.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het bijhouden van registraties betreffende tijdelijke politieregisters

Periode a. 1991 – 2001;
b. 2001 -

Grondslag a. Wet politieregisters, art. 13, lid 3 (*Stb.* 1990, 414); Besluit politieregisters, art. 8, lid 3 (*Stb.* 1991, 56);
b. Wet politieregisters, art. 13, lid 3 (*Stb.* 1990, 414), gewijzigd bij (*Stb.* 2001, 180)

Product Registraties

Functionaris voor de gegevensbescherming

Bedrijven, instellingen en brancheorganisaties hebben de mogelijkheid zelf een interne toezichthouder voor de naleving van de WBP aan te stellen: de functionaris voor de gegevensbescherming. Zelfregulering van het toezicht kan een goede bijdrage leveren aan het realiseren van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Daar waar een interne toezichthouder de naleving van de bescherming van persoonsgegevens waarborgt, kan het College zich terughoudend opstellen.

Krachtens artikel 64, lid 4 van de WBP ziet de functionaris toe op de verwerking van persoonsgegevens. Meldingen van verwerkingen van persoonsgegevens kunnen bij hem worden gedaan. Daarnaast functioneert hij als deskundig aanspreekpunt voor de verantwoordelijke. De functionaris kan aanbevelingen doen aan de verantwoordelijke die strekken tot een betere bescherming van de gegevens die worden verwerkt. Ook kan hij optreden als aanspreekpunt voor de personen over wie persoonsgegevens worden verwerkt: klanten, personeelsleden en burgers. In gevallen van twijfel overlegt hij met het CBP. Het CBP houdt de correspondentie met en een register van de functionarissen bij.

(37.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het bijhouden van correspondentie en een openbaar register betreffende functionarissen voor de gegevensbescherming
Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 30, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Correspondentie

5.3 Melding en voorafgaand onderzoek

Op grond van de WBP is de verantwoordelijke verplicht geautomatiseerde verwerkingen van persoonsgegevens te melden aan het CBP (WBP, art. 27). Deze meldingsplicht stelt het College in staat op adequate wijze toezicht te houden op de juiste verwerking van persoonsgegevens. In de regel hoeven niet-geautomatiseerde verwerkingen niet gemeld te worden. Met het van kracht worden van de WBP heeft het College sinds 2001 de mogelijkheid voorafgaand onderzoek uit te voeren naar de wijze waarop bepaalde categorieën persoonsgegevens verwerkt worden (WBP, art. 31, lid 1).

Melding

De melding bevat het doel of de doeleinden waarvoor de gegevens of de categorieën van gegevens zijn of worden verzameld. Er wordt een opgave gemaakt van de naam en het adres van de verantwoordelijke, op wie de gegevens betrekking hebben, de ontvangers van de gegevens, de voorgenomen doorgiften van gegevens naar landen buiten de EU en een beschrijving welke maatregelen genomen zijn om de beveiliging van de verwerking te waarborgen (WBP, art. 28).

Melden bij het CBP kan via een WBP-meldingsformulier en het WBP-meldingsprogramma. Het WBP-meldingsprogramma biedt de mogelijkheid een melding op te stellen en te versturen op een aparte diskette of via e-mail. De melding is geldig indien het CBP een ontvangstbevestiging met het meldingsnummer stuurt. Het meldingsnummer wordt voor alle correspondentie over de melding gebruikt. Na afloop van het administratieve proces worden de meldingen bij het WBP opgenomen in het meldingsregister op internet.

Bepaalde gegevensverwerkingen kunnen zijn vrijgesteld van meldingen. Hiervan is sprake indien bij de gegevensverwerking de inbreuk op de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene onwaarschijnlijk is. Om dit te kunnen bepalen, worden de doeleinden van de verwerking, de verwerkte gegevens, de betrokkenen, de ontvangers van de gegevens en de periode gedurende welke de gegevens worden bewaard, getoetst aan het Vrijstellingsbesluit (*Stb.* 2001, 250).

De verplichting tot melding is eveneens niet van toepassing op openbare registers die bij wet zijn ingesteld evenals verstrekkingen aan een bestuursorgaan als gevolg van een wettelijke verplichting. Tenslotte kan bij AMVB worden bepaald dat bepaalde verwerkingen van gegevens door verantwoordelijken die krachtens de wet met opsporing zijn belast, worden vrijgesteld van de meldingsplicht. Met het oog op de opsporing van strafbare feiten in een specifiek geval kan deze ontheffing van belang zijn (WBP, art. 29).

In vergelijking met de WPR zijn bij de WBP enkele nieuwe bepalingen betreffende de melding van gegevensverwerkingen van kracht.

Bij de WPR bestaat een meldingsverplichting voor de private sector en een reglementsplicht voor de (semi-) publieke sector. Uit de evaluatie van de WPR is gebleken dat dit systeem niet goed heeft gefunctioneerd en tot onduidelijkheid in de uitvoeringspraktijk heeft geleid. In de WBP is de reglementsplicht voor de publieke en semi-publieke sector geschrapt. In principe geldt over de gehele linie een meldingsplicht. Het onderscheid tussen de publieke en de private sector komt te vervallen.

Een andere wijziging, bedoeld om de melding te vereenvoudigen, is dat er minder gegevens in de melding hoeven te worden opgenomen. Als gevolg van deze vrijstellingen is ook het meldingsformulier aangepast. Handmatige verwerkingen hoeven in beginsel niet te worden gemeld. De achterliggende gedachte is dat handmatige vormen van gegevensverwerking minder bedreigend zijn voor de persoonlijke levenssfeer (MvT WBP, p. 21-22).

Het aantal vrijgestelde verwerkingen is ook uitgebreid (Vrijstellingsbesluit in vergelijking met Besluit genormeerde vrijstelling).

In het overgangsjaar 2001, wanneer zowel de WPR als de WBP van kracht zijn, worden meldingen soms dubbel geregistreerd. Wijzigingen van NAW-gegevens van WPR-meldingen worden nog wel doorgevoerd. Inhoudelijke wijzigingen en zaken die rechtstreeks onder de WBP vallen, worden teruggestuurd aan de melder. Er is een overgangstermijn van een jaar geweest. Vanaf september 2002 worden wijzigingen die onder de WPR vallen niet meer behandeld.

(38.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het bijhouden van een meldingsregister van bij het College bescherming persoonsgegevens (CBP) aangemelde gegevensverwerkingen
Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 19, lid 3 en art. 24, lid 1 (<i>Stb.</i> 1988, 665); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 30, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Meldingsregister
Opmerking	Op basis van artikel 19, lid 3 en artikel 24, lid 1 van de WPR worden persoonsregistraties bij de Registratiekamer aangemeld. Er is echter geen expliciete bepaling dat de Registratiekamer een meldingsregister moet bijhouden.

Voorafgaand onderzoek

Een beperkte categorie van verwerkingen rechtvaardigt het voorschrijven van voorafgaande controlemaatregelen die verder gaan dan aanmelding. Het gaat daarbij om verwerkingen die specifieke risico's meebrengen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Van risicovolle verwerkingen is sprake indien de verantwoordelijke:

- een identificatienummer van personen voor een ander doeleinde wil verwerken dan waarvoor het nummer specifiek bestemd is;
- gegevens vast wil leggen op grond van eigen waarneming zonder de betrokkene daarvan op de hoogte te stellen;
- voornemens is om, zonder de daarvoor vereiste vergunningen te bezitten, strafrechtelijke gegevens of gegevens over onrechtmatig of hinderlijk gedrag te verwerken ten behoeve van derden.

De toets, een bevoegdheid waar de Registratiekamer nog niet over beschikt, betreft een rechtmatigheidstoets. Door middel van vragen en feitenonderzoek wordt materiaal verzameld met het doel een oordeel te geven over de rechtmatigheid van de gegevensverwerking. Binnen

vier weken na de melding van een risicovolle gegevensverwerking besluit het CBP schriftelijk of het tot nader onderzoek overgaat. De termijn waarbinnen het College van plan is het onderzoek te verrichten, bedraagt dertien weken. De melding van een risicovolle gegevensverwerking verplicht de verantwoordelijke de verwerking die hij wil verrichten, op te schorten totdat het onderzoek van het CBP is afgerond.

Het voorafgaand onderzoek leidt tot een niet-bindende verklaring omtrent de rechtmatigheid van de verwerking die de verantwoordelijke niet ontslaat van de verplichting zijn eigen afweging te maken. Voorts kan een voorafgaand onderzoek ertoe leiden dat het CBP besluit tot het nemen van interventie maatregelen (zie paragraaf 5.10). Voordat het College deze besluiten neemt, geeft de Interventie-afdeling van het CBP per voorafgaand onderzoek een advies bezwaar en beroep.

(39.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het verrichten van een voorafgaand onderzoek naar de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens
Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 31, lid 1 en lid 4 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Besluit, beschikking, advies, melding Europese Commissie
Opmerking	De adviezen die de afdeling Interventie naar aanleiding van voorafgaande onderzoeken geeft, worden opgeborgen in de desbetreffende onderzoeksdossiers.

5.4 Technologisch onderzoek

De digitale revolutie beïnvloedt de manier waarop met persoonsgegevens wordt omgegaan. Het College bescherming persoonsgegevens investeert daarom al jaren in onderzoek naar de bedreigingen en kansen die de ICT schept voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Middels deze onderzoeken probeert het CBP vroegtijdig nieuwe en veelbelovende technologieën te analyseren op mogelijk positieve of negatieve effecten voor de privacy door middel van technology assessments.

De onderzoeken richten zich met name op het analyseren van ICT-technologieën en -toepassingen die klaar staan om op de markt geïntroduceerd te worden. Met de analyse wordt beoogd na te gaan in welke mate de nieuwe toepassingen van wetenschap en technologie zich tot de bestaande privacywetgeving verhouden. De kennis die hieruit wordt verkregen, is bepalend voor het beleid van het CBP ten aanzien van de effecten van de onderzochte technologieën.

Een voorbeeld van een technologisch onderzoek is de in augustus 1995 verschenen publicatie *Privacy-Enhancing Technologies (PET): The Path to Anonymity*. PET wordt gedefinieerd als: *een samenhangend geheel van ICT maatregelen dat de persoonlijke levenssfeer beschermt door het elimineren of verminderen van persoonsgegevens of door het voorkomen van onnodige dan wel ongewenste verwerking van persoonsgegevens, een en ander zonder verlies van de functionaliteit van het informatiesysteem*. PET is in artikel 13 van de WBP opgenomen en vormt een belangrijk middel om de privacy te beschermen. Artikel 13 heeft ook gevolgen voor de maatregelen die verantwoordelijken voor persoonsgegevens, bewerkers en systeemontwikkelaars dienen te nemen ter bescherming van de privacy.

Het onderzoek is in nauwe samenwerking met TNO/FEL en de Information and Privacy Commissioner van de Canadese provincie Ontario te Toronto geschreven. In het rapport wordt aangetoond dat het vaak niet nodig is de identiteit van de gebruiker, consument of burger te weten. Er zijn evenwel situaties waar – soms om wettelijke redenen – de identiteit wel bekend moet zijn, bijvoorbeeld bij het betalen voor het gebruik van bepaalde dienstverlening of bij het openen van een bankrekening.

Het verdient daarom de voorkeur technologische maatregelen te nemen waarmee de privacy van het individu direct bij het verzamelen beschermd wordt. Het gaat dan om technologische maatregelen die ervoor zorgen dat geen enkel gegeven wordt gegenereerd en vastgelegd. Het kunnen echter ook technologische maatregelen zijn die ertoe bijdragen dat het gebruik en de opslag van identificerende gegevens tot een minimum wordt beperkt of zelfs achterwege blijft.

Een tweede voorbeeld van een technologisch onderzoek is de in 1999 gepubliceerde studie *Intelligent software Agents and Privacy*. In deze studie wordt gewezen op de gevaren van het teveel aan informatie en de vaak voorkomende opstoppingen op de elektronische snelweg. Dit stimuleert de ontwikkeling van intelligente software agents (ISA). Toepassingen worden vooral gezocht in het inzetten van ISA's als persoonlijke digitale assistenten (elektronische butlers). Een agent zal in de meest vergaande vorm een soort 'alter-ego' worden voor zijn gebruiker. De agent beschikt immers over een schat aan informatie over de persoon die hij vertegenwoordigt. Bij het zoeken en het doen van zaken op internet moeten persoonsgegevens worden uitgewisseld en vergeleken. De studie geeft onder meer een antwoord op de vraag hoe

de gebruiker van een agent er op kan vertrouwen dat zijn gegevens niet ergens terechtkomen waar ze niet horen te komen.

Als vervolg op deze studie participeert de Kamer, en vanaf september 2001 het CBP, samen met TNO, de Technische Universiteit Delft en acht commerciële bedrijven uit de EU en Canada in het door de EU gesubsidieerd project PISA (privacy incorporated software agent). Daarin wordt een elektronische butler ontwikkeld die zelfstandig de door de internetgebruiker opgedragen taken uitvoert en tegelijkertijd de privacy van de gebruiker beschermt.

(40.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het (in samenwerking) verrichten van technologisch onderzoek
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Bron	a. Jaarverslagen;
Grondslag	b. Bestuursreglement CBP (<i>Stcrt.</i> 2002, 76, art. 2)
Product	Achtergrondstudies, verkenningen

5.5 Voorlichting

Het thema voorlichting is niet als werkproces opgenomen in de WBP of in andere wetten die met de verwerking van persoonsgegevens te maken hebben zoals de WPOLR en de WGBA. Toch is het geven van voorlichting een belangrijke taak van het CBP. Het geven van voorlichting is gericht op het leveren van een bijdrage aan het bewustzijn van en de kennis over wet- en regelgeving ter bescherming van de persoonsgegevens.

Het CBP wordt vaak benaderd met verzoeken om voorlichting of advies over de interpretatie van de WBP of een andere wet waarin het College als toezichthouder wordt genoemd. Wanneer formeel om advies wordt gevraagd, worden verzoeken vanuit de rijksoverheid die betrekking hebben op voorstellen van wet en ontwerpen van AMVB's niet als voorlichting beschouwd.

Tijdens de bestaansperiode van de Registratiekamer neemt voorlichting een belangrijke plaats in. Zo voert de Kamer vanaf het begin voorlichtingsactiviteiten uit zoals het vervaardigen van standpuntbepalingen en het organiseren van symposia. In de periode 1989-1992 wordt de publieksvoorlichting over de WPR en aanverwante wet- en regelgeving mede verzorgd door het ministerie van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken. Voorbeelden van producten die in dit kader ontwikkeld worden, zijn Postbus 51 spotjes en algemeen voorlichtingsmateriaal.

Belangrijke voorlichtingsproducten van het CBP zijn brochures over de bescherming van persoonsgegevens en informatiebladen die antwoord geven op veel gestelde vragen. Voorts worden cursussen en presentaties voor uiteenlopende organisaties en instellingen gegeven, gastcolleges aan onderwijsinstellingen georganiseerd en essays gepubliceerd. Alle activiteiten zijn gericht op de bewustmaking van het belang van privacy-bescherming.

Voordat het CBP voorlichting geeft die verder gaat dan het verstrekken van informatie over de reikwijdte van de wet, gaat het College eerst na of aan de bevoegdheidseisen wordt voldaan. Ten eerste dient het verzoek om voorlichting betrekking te hebben op de verwerking van persoonsgegevens. Wanneer dit niet het geval is en het CBP bijgevolg niet tot het geven van voorlichting bevoegd is, wordt de verzoeker hierover ingelicht. Waar mogelijk wordt de verzoeker doorverwezen en wordt standaard voorlichtingsmateriaal verstuurd. Een verzoek om voorlichting wordt eveneens afgewezen indien het verzoek op oneigenlijke gronden geschiedt of wanneer door de verzoeker zelf uitgevoerd onderzoek noodzakelijk is voor een goede beantwoording van de vragen.

De front-office behandelt via de e-mail gestelde standaardvragen. In bepaalde gevallen kunnen verzoeken aanleiding zijn voor verdergaande behandeling, studies of principiële standpuntbepaling. Desgewenst wordt daartoe nadere informatie opgevraagd waarna de gestelde vraag wordt geformuleerd. Voor de beantwoording van vragen geldt dat dit binnen een termijn van uiterlijk twee weken dient te gebeuren. Regel daarbij is dat antwoorden zoveel mogelijk aan de hand van het wettelijk kader worden gegeven en dat zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van standaardteksten.

Wanneer het CBP eerder uitspraak heeft gedaan over een vergelijkbaar onderwerp, dient op nieuwe vragen aangaande deze onderwerpen hetzelfde antwoord te worden gegeven. Hierbij

wordt vanzelfsprekend rekening gehouden met gewijzigde inzichten. Indien nodig vindt intern overleg plaats.

(41.)

Actor a. Registratiekamer;
b. College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het geven van voorlichting over wet- en regelgeving betreffende de verwerking van persoonsgegevens

Periode a. 1989 – 2001
b. 2001 -

Bron A/b. Jaarverslagen, Receptuur werkwijze CBP

Product Brochures, folders, adviezen, standpuntbepalingen, voordrachten, artikelen

(42.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende het werkkerrein van het College bescherming persoonsgegevens (CBP)

Periode a. 1989 - 2001
b. 2001 -

Grondslag A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief

Product Correspondentie

(43.)

Actor a. Registratiekamer
b. College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het behandelen van WOB-verzoeken.

Periode a. 1989 - 2001
b. 2001 -

Grondslag A/b. Wet openbaarheid van bestuur 1991, art 5-8 (*Stb.* 1991, 703);
Regeling uitvoering Wet openbaarheid van bestuur (*Stcrt* 1993, 246)

Product Correspondentie

5.6 Ontheffing bijzondere gegevens

Artikel 16 van de WBP bevat een verbod op de verwerking van bijzondere persoonsgegevens (zoals gegevens over godsdienst, ras, politieke gezindheid, gezondheid en strafrechtelijk verleden), tenzij de wet voorziet in een uitdrukkelijke grondslag. Op grond van artikel 23, eerste lid, onder e, kan het CBP een ontheffing verlenen, indien dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang en passende waarborgen worden geboden ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Ontheffingen van het verbod om bijzondere gegevens te verwerken, dienen bij de Europese Commissie te worden gemeld. In het geval de ontheffing is gebaseerd op de wet wordt de melding verricht door de minister die het aangaat, dat wil zeggen de minister die voor de betreffende wet als eerste ondertekenaar optreedt. Vindt de ontheffing haar grondslag in een beslissing van het College, dan draagt deze voor de melding zorg.

(44.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het verlenen van ontheffingen ten aanzien van het verbod om bijzondere persoonsgegevens te verwerken
Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 23, lid 1e en lid 3 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Ontheffing, melding Europese Commissie

5.7 Internationale zaken / gegevensverkeer derde landen

De WPR en ook de WBP, geven uitwerking aan internationale regels op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens, in het bijzonder die welke zijn neergelegd in het Verdrag van Straatsburg van 1981. Dit Verdrag heeft tot doel op het grondgebied van elk deelnemend land aan iedere natuurlijke persoon, de eerbiediging van zijn rechten of fundamentele vrijheden te waarborgen en met name zijn recht op persoonlijke levenssfeer met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van hem betreffende persoonsgegevens.

Van land tot land kunnen verschillen optreden in de uitwerking van dit Verdrag, afhankelijk van de nationale rechtssystematiek en de beleidsinzichten van de nationale wetgevers. Op hoofdlijnen vertonen de betrokken wetten echter een grote mate van overeenstemming. Bovendien vindt er regelmatig overleg plaats in internationale overlegorganen. Bij het overleg in Straatsburg is ook de Europese Gemeenschap vertegenwoordigd. Het CBP neemt deel aan diverse vormen van internationale samenwerking. Voorbeelden zijn de Werkgroep van toezichthouders als bedoeld in artikel 29 van Richtlijn 95/46 EG en het lidmaatschap van de Gemeenschappelijke Controle Autoriteiten voor Schengen en Europol.

Reeds ten tijde van de Registratiekamer zijn een aantal bepalingen opgenomen ten aanzien van de internationale aspecten van de bescherming van persoonsgegevens. Centraal staat de gedachte dat (vooral) geautomatiseerde persoonsregistraties gemakkelijk de landsgrenzen kunnen overschrijden. Teneinde te verhinderen dat de Nederlandse wet wordt ontdoken door te opereren vanuit het buitenland is het noodzakelijk dat voorzieningen worden getroffen. Dit geldt met name voor landen waar voor persoonsregistraties geen of naar Nederlandse maatstaven een te milde wetgeving geldt ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerden.

De bepalingen van de WPR zijn mede van toepassing op persoonsregistraties die zich in het buitenland bevinden, maar die persoonsgegevens bevatten van in Nederland gevestigde personen en waarvan de houder eveneens in Nederland gevestigd is. Op advies van de Registratiekamer kan de minister van Justitie in bepaalde situaties op deze bepaling ontheffing verlenen.

Ten eerste kan ontheffing verleend worden als op de betrokken persoonsregistraties zowel de Nederlandse wetgeving van toepassing is als de wet van het land waar de registratie zich bevindt. Voorwaarde is wel dat de geldende wetgeving van het land waar de registratie zich bevindt een gelijkwaardige bescherming biedt voor de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerden. Ten tweede kan ontheffing plaatsvinden als het persoonsregistraties betreft waarvan de houder niet in Nederland is gevestigd. Ook in dit geval moet de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerden ten aanzien van de registratie voldoende gewaarborgd zijn (WPR, art. 47, lid 2 en art. 48).

De reden voor het verlenen van beide ontheffingen is gelegen in het feit dat ten aanzien van de registratie in kwestie niet te verenigen voorschriften van verschillende wetten (van Nederland en het andere land) zouden komen te gelden.

(45.)

Actor Registratiekamer

Handeling Het adviseren van de minister van Justitie bij het verlenen van een

onthefing van gestelde bepalingen aan:

1. Een zich niet in Nederland bevindende persoonsregistratie van een in Nederland gevestigde houder die persoonsgegevens bevat van in Nederland gevestigde personen;
2. Een zich in Nederland bevindende persoonsregistratie van een niet in Nederland gevestigde houder

Periode 1989 – 2001
Grondslag Wet persoonsregistraties, art. 47, lid 2 en art. 48 (*Stb.* 1988, 665)
Product Advies

Krachtens artikel 51, lid 1 van de WBP is het College belast met het houden van toezicht op de verwerking van persoonsgegevens in Nederland, wanneer de verwerking plaatsvindt overeenkomstig het recht van een ander land van de EU. Op zijn beurt verleent het CBP medewerking aan de toezichthoudende autoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie voor zover dat noodzakelijk is voor de uitvoering van hun taken.

(46.)

Actor College bescherming persoonsgegevens
Handeling Het desgevraagd verlenen van medewerking aan de toezichthoudende autoriteiten van de andere lidstaten van de Europese Unie voor zover dat noodzakelijk is voor de uitvoering van hun taken
Periode 2001 -
Grondslag Wet bescherming persoonsgegevens, art. 61, lid 6 (*Stb.* 2000, 302)
Product Correspondentie

De WPR bevat slechts de mogelijkheid bij algemene maatregel van bestuur de verstrekking van persoonsregistraties aan het buitenland te verbieden (WPR, artikel 49, tweede lid). Van deze mogelijkheid is geen gebruik gemaakt. Met de toenemende technische mogelijkheden om gegevens massaal uit te wisselen, wordt het noodzakelijk in een aanvullend regime voor het internationale gegevensverkeer te voorzien.

In de WBP is een aantal bepalingen gewijd aan gegevensverkeer met landen buiten de Europese Unie. De primaire taak van het College bestaat uit het adviseren van de minister van Justitie bij het verlenen van een vergunning voor een doorgifte of een categorie doorgiften van persoonsgegevens naar een derde land dat geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt

Met het begrip ‘doorgifte’ wordt bedoeld op het ter kennis brengen van de gegevens aan een persoon die zich bevindt buiten de rechtsmacht van één van de landen van de Europese Unie. Het gaat daarbij zowel om het gebruik van gegevens binnen concernverband, indien onderdelen van een concern zich binnen en buiten de EU bevinden, de verstrekking aan derden die zich buiten de EU bevinden, als om het ter beschikking stellen van de gegevens met het oog op de bewerking daarvan.

Ten aanzien van gegevensverkeer tussen de EU en derde landen zijn in de WBP diverse regelingen getroffen. De eerste stap is dat persoonsgegevens alleen doorgegeven mogen worden naar landen met een passend beschermingsniveau. Het passend karakter van het beschermingsniveau wordt beoordeeld op basis van de omstandigheden die op de doorgifte

van gegevens van invloed zijn. Te denken valt hierbij aan de aard en het doel van de voorgenomen verwerking, het land van herkomst, het land van eindbestemming en de veiligheidsmaatregelen die in het betrokken derde land worden nagestreefd.

Er bestaan een zestal uitzonderingen op deze waarborg voor een passend beschermingsniveau.

- de betrokkene moet zijn toestemming hebben gegeven;
- de doorgifte is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenstemming tussen de betrokkene en de verantwoordelijke;
- de doorgifte is noodzakelijk voor de sluiting of uitvoering van een in het belang van de betrokkene tussen de verantwoordelijke en de betrokkene gesloten of te sluiten overeenstemming;
- de doorgifte is noodzakelijk vanwege een zwaarwegend algemeen belang, of voor de vaststelling, de uitvoering of de verdediging in recht van enig recht;
- de doorgifte is noodzakelijk ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
- de doorgifte geschiedt vanuit een register dat bij wettelijk voorschrift is ingesteld en dat door een ieder kan worden geraadpleegd (WBP, art. 77a t/m 77f).

Indien de toegestane uitzonderingsgronden ontoereikend zijn, kan de minister van Justitie een vergunning voor doorgifte verlenen, mits door de aanvrager passende waarborgen worden geboden, meestal in de vorm van een contract.

Artikel 77, lid 2, van de WBP behelst de bevoegdheid van het CBP de minister van Justitie te adviseren over het toekennen van een vergunning voor het doorgeven van persoonsgegevens naar een derde land dat geen waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau. Teneinde de procedure te vereenvoudigen, is met Justitie de afspraak gemaakt dat de aanvragen voor een vergunning direct bij het CBP moeten worden ingediend met gebruik van een door het CBP opgesteld aanvraagformulier. Het advies wordt opgestuurd naar de minister van Justitie die uiteindelijk een beslissing neemt.

In de nota 'Doorgifte naar derde landen' is het gezamenlijke beleid van het CBP en de minister van Justitie op dit gebied in detail beschreven.

(47.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het adviseren van de minister van Justitie bij het verlenen van een vergunning voor een doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land dat geen waarborgen voor een passend beschermingsniveau biedt
Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 77, lid 2 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Advies
Opmerking	Het definitieve aanvraagformulier, op basis waarvan de vergunning verstrekt is, dient samen met het advies te worden gearhiveerd om te kunnen nagaan hoe het CBP heeft gehandeld.

5.8 Bemiddeling en klachtenafhandeling

In het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer heeft iedere burger er belang bij kennis te nemen van de gegevens die over hem in een verwerking zijn opgenomen en welk gebruik daarvan wordt gemaakt. De WBP verleent de burger daarom een aantal rechten op kennisname en verbetering van verwerkingen van persoonsgegevens. Daarbij is de regeling van de WPR (art. 34) in grote lijnen overgenomen. Ook de WPOLR bevat bepalingen die een ieder het recht verlenen op inzage in de over hem vastgelegde gegevens en op het indienen van verzoeken aan verantwoordelijken van politieregisters persoonsgegevens te verbeteren, aan te vullen of te verwijderen (WPOLR, art. 20 en art. 22).

Tengevolge van de hiervoor genoemde bepalingen is de verantwoordelijke van de gegevensverwerking verplicht personen van wie voor de eerste keer gegevens worden opgenomen daarvan op de hoogte te brengen. Deze mededeling kan achterwege blijven indien de belanghebbende bekend is met de opname. Ook kan de belanghebbende zich tot de verantwoordelijke wenden met de vraag of en welke gegevens over hem in een persoonsregistratie zijn opgenomen. De verantwoordelijke is verplicht binnen een maand te reageren op dergelijke verzoeken. Indien er gegevens over de verzoeker zijn opgenomen, zal de verantwoordelijke opgave moeten doen van alle gegevens die over de belanghebbende in de gegevensverwerking voorkomen. De belanghebbende kan de houder in bepaalde gevallen verzoeken de gegevens te wijzigen. Ook dient de verantwoordelijke inlichtingen te verschaffen over de herkomst van de gegevens en het gebruik en de verstrekking hiervan aan derden.

Slechts in een aantal gevallen kan de verantwoordelijke het verzoek om kennisname afwijzen. Het betreft onder meer het belang van de veiligheid of de economische en financiële belangen van de staat, de opsporing van strafbare feiten en de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen. Ook de weigeringsgrond voor controle en toezicht door of vanwege overheidsorganen met een publiekrechtelijke taak is hierbij van betekenis.

De belanghebbende kan zich tot het CBP wenden indien de houder niet voldoet aan het verzoek tot kennisname van de verwerking van de gegevens. Hiertoe dient een verzoekschrift te worden ingediend binnen zes weken na ontvangst van het antwoord van de verantwoordelijke. In het geschil kan het CBP bemiddelend optreden. Voor de bemiddeling in geschillen zijn richtlijnen en procedures ontwikkeld door het CBP.

Het CBP onderzoekt bij de beoordeling van een verzoek of aan de voorwaarden is voldaan om het verzoek in behandeling te nemen. Wanneer niet aan de voorwaarden voldaan is, stelt het CBP de verzoeker in de gelegenheid om het verzoek te completeren of deelt het CBP op opgaf van redenen mede dat het verzoek niet in behandeling kan worden genomen.

Wanneer een verzoek wel in behandeling wordt genomen, legt het College het verzoek voor aan de verantwoordelijke. Door het meezenden van een informatieblad wordt de verantwoordelijke geïnformeerd over de rechten en plichten die in de WBP zijn opgenomen. Hieruit kan naar voren komen dat de verantwoordelijke zijn weigering heeft gebaseerd op een verkeerde opvatting over de reikwijdte van de wet. Ook bestaat de mogelijkheid dat de verzoeker onjuiste, onvolledige of gekleurde informatie geeft over feiten of omstandigheden. Indien dit het geval is, wordt de verantwoordelijke voorzien van de juiste informatie over de begrippen die met de bescherming van persoonsgegevens samenhangen.

Naar aanleiding van de informatie van het CBP dient de verantwoordelijke binnen drie weken te reageren. Wanneer de verstrekte informatie ontoereikend is gebleken, worden nadere vragen gesteld aan de verantwoordelijke of de verzoeker. Op basis van de reactie die hierop volgt, neemt het College de beslissing het verzoek wel of niet in te willigen.

Het komt voor dat bemiddeling geen resultaat oplevert. Mocht de verzoeker daarmee geen vrede hebben of zich niet in het standpunt van het college kunnen vinden, dan kan hij/ zij een verzoek om heroverweging indienen bij het CBP. Zie hierover paragraaf 5.11 Rechtsbescherming.

Het CBP kan de zaak ook naar de rechter doorverwijzen. Bij geschillen tussen belanghebbenden en verantwoordelijken geeft het CBP ook advies aan rechters. Het College oefent deze taak uit op grond van bepalingen in de WPR en de WBP waarin rechters de mogelijkheid wordt geboden tot het vragen van advies over de behandeling van geschillen inzake de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens (WPR, art. 34, lid 4, WBP, art. 47, lid 2).

Ook de WPOLR bevat een dergelijke bepaling (WPOLR, art. 23, lid 2). Deze bepaling verwijst aanvankelijk naar art. 34, lid 4 van de WPR en wordt later gewijzigd bij Wet van 5 april 2001. Voorbeelden van geschillen over de verwerking van persoonsgegevens in politieregisters betreffen geschillen inzake verzoeken om verwijdering van gegevens van vrijgesproken personen of verzoeken om verwijdering van onjuiste gegevens.

(48.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het bemiddelen en of adviseren bij geschillen tussen belanghebbenden en verantwoordelijken over de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens
Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 34, lid 3 (<i>Stb.</i> 1988, 665); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 47, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Advies, correspondentie en gegevens in het kader van het onderzoek naar de voorwaarden waaraan het verzoek moet voldoen.
Opmerking	Er kunnen geschillen ontstaan over: <ul style="list-style-type: none"> • de uitoefening van het recht op inzage van persoonsgegevens; • de uitoefening van het recht op correctie of verwijdering van persoonsgegevens; • de uitoefening van het recht op verzet tegen de verstrekking van gegevens aan derden; • de mededeling aan de betrokkene omtrent de logica die ten grondslag ligt aan de geautomatiseerde verstrekking van de gegevens van de betrokkene.

(49.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het adviseren van instanties die belast zijn met de behandeling van geschillen tussen belanghebbenden en verantwoordelijken over de verwerking en verstrekking van persoonsgegevens

Periode	a. 1989 – 2001; b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 34, lid 4 (<i>Stb.</i> 1988, 665); Wet politieregisters, art. 23, lid 2 (<i>Stb.</i> 1990, 414); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 47, lid 2 (<i>Stb.</i> 2000, 302); Wet politieregisters, art. 23, lid 2 (<i>Stb.</i> 1990, 414), gewijzigd 2001 (<i>Stb.</i> 2001, 180)
Product	Advies
Opmerking	Deze handeling heeft betrekking op de geschillen die in handeling nr. 45 vermeld zijn.

5.9 Ambtshalve onderzoeken

Artikel 60 van de WBP bepaalt dat het College bevoegd is ambtshalve of op verzoek een onderzoek in te stellen naar een bepaalde verwerking van persoonsgegevens. Deze bepaling komt eveneens voor in de WPOLR en de WGBA. Een klacht van een belanghebbende over de onrechtmatige vastlegging van persoonsgegevens, de onrechtmatigheid van verstrekking van gegevens of de ontoereikende beveiliging van gegevens kan aanleiding zijn voor een dergelijk onderzoek. Deze bevoegdheid ligt in het verlengde van die van artikel 46 van de WPR. Aangezien de werkwijze van de Registratiekamer in grote lijnen overeen komt met de werkwijze van het CBP, is ervoor gekozen hier alleen te spreken van het College.

De onderzoeksbevoegdheid waar artikel 60 naar verwijst, onderscheidt zich van het voorafgaand onderzoek zoals geregeld in de artikelen 31 en 32. Daar waar het voorafgaand onderzoek zich specifiek richt op de verwerking van persoonsgegevens, richt het ambtshalve onderzoek zich ook op de verstrekking en beveiliging van persoonsgegevens.

Verzoeken om een onderzoek betreffen vooral de toelaatbaarheid van de opneming van persoonsgegevens, van het gebruik daarvan en van de verstrekking van gegevens aan derden. Veel vragen worden gesteld naar aanleiding van een incident of een concreet geval. Voorbeelden zijn de verstrekking van gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie aan derden en de verkrijging van gegevens door incassobureaus.

Alvorens een ambtshalve onderzoek wordt ingesteld, dient aan twee voorwaarden te zijn voldaan. Ten eerste dient het CBP op grond van de WBP tot het doen van onderzoek bevoegd te zijn en ten tweede moet het College voldoende reden zien om het onderzoek in te stellen. Als na een eerste beoordeling besloten is tot een onderzoek, wordt een plan van aanpak opgesteld. Het plan van aanpak beschrijft onder meer het doel en de reikwijdte van het onderzoek, de te verrichten onderzoeksactiviteiten, de benodigde capaciteit en middelen en de wijze van rapportering. Naar aanleiding van de formulering van het onderzoek kan besloten worden geen onderzoek in te stellen.

Ambtshalve onderzoeken kunnen in twee hoofdstromen verdeeld worden. De eerste stroming bestaat uit onderzoeken naar aanleiding van een specifieke werkwijze. Deze onderzoeken gaan uit van het vaststellen van feiten en de beoordeling daarvan. De tweede stroming bestaat uit onderzoeken gericht op het verkrijgen van inzicht in technische onderwerpen of in ontwikkelingen op bepaalde terreinen. Het oogmerk van deze onderzoeken is dit te vertalen in een normenkader.

Wanneer alle relevante feiten en omstandigheden verzameld zijn, wordt een eindbrief of eindrapport opgesteld. In geval van een rapport brengt het CBP eerst zijn voorlopige bevindingen ter kennis van de bij het onderzoek betrokken verantwoordelijken en stelt hen in de gelegenheid een reactie te geven. De brief of het rapport heeft overigens geen rechtsvervolg. Als het onderzoek is ingesteld op verzoek van een belanghebbende doet het College aan deze mededeling van zijn bevindingen. Dit gebeurt op voorwaarde dat de mededeling en het doel van de gegevensverwerking of de aard van de persoonsgegevens daarmee verenigbaar zijn en er geen gewichtige belangen van anderen dan de verzoeker worden geschaad.

In 1995 is de Registratiekamer gestart met privacy-audits. Een privacy-audit geeft een beoordeling van de wijze waarop een organisatie de specifieke eisen van de WPR en de WBP heeft geïmplementeerd ten aanzien van haar persoonsgegevensbestanden. Het onderzoek hanteert als uitgangspunt dat de algemeen vereiste maatregelen voor interne controle en beveiliging zijn ingericht. Met behulp van privacy-audits is het mogelijk de toezichthoudende taak van het College te intensiveren op vitale onderdelen van de privacy-wetgeving.

Voor het houden van audits zijn door het CBP een aantal instrumenten ontwikkeld zoals zelfevaluaties, checklists, instructies en quickscans.

Net als ieder ander bestuursorgaan dient het CBP te handelen volgens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit houdt onder meer in dat het CBP waar nodig het beginsel van hoor en wederhoor toepast. Volgens dit beginsel wordt een rapport over een verantwoordelijke of een groep van verantwoordelijken pas vastgesteld indien deze de gelegenheid hebben gekregen hun standpunt kenbaar te maken. Hetzelfde geldt ook bij de aankondiging van een onderzoek via een persbericht. Wanneer een dergelijk bericht schade kan toebrengen aan de goede naam van de desbetreffende branche, behoort het tot het zorgvuldigheidsbeginsel het voornemen daartoe eerst bekend te maken bij de te onderzoeken verantwoordelijken. Waar hun belangen in het geding zijn, moeten zij via een kort geding dreigende schade kunnen afwenden.

Tot slot moet nog vermeld worden dat het College naar aanleiding van een ambtshalve onderzoek tot het nemen van interventie maatregelen (zie paragraaf 5.10) kan besluiten. Voordat het College deze besluiten neemt, geeft de Interventie-afdeling van het CBP per ambtshalve onderzoek een advies bezwaar en beroep. Deze adviezen worden opgeborgen in de desbetreffende onderzoeksdossiers.

(50.)

Actor	a. Registratiekamer; b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het (op verzoek) verrichten van onderzoeken naar de wijze waarop ten aanzien van gegevensverwerking toepassing wordt gegeven aan het wettelijk bepaalde
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	a. Wet persoonsregistraties, art. 46, lid 1 en lid 3 (<i>Stb.</i> 1988, 665); Wet politieregisters, art. 27 (<i>Stb.</i> 1990, 414); Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, art. 120, lid 2 (<i>Stb.</i> 1994, 494); b. Wet bescherming persoonsgegevens, art. 60, lid 1 (<i>Stb.</i> 2000, 302); Wet politieregisters, art. 27 (<i>Stb.</i> 1990, 414), gewijzigd 2001 (<i>Stb.</i> 2001, 180); Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, art. 120, lid 2 (<i>Stb.</i> 1994, 494), gewijzigd 2001 (<i>Stb.</i> 2001, 180)
Product	Plannen van aanpak, onderzoeksrapporten, aanbevelingen
Opmerking	Indien het onderzoek op verzoek plaatsvindt, valt onder deze handeling ook de beoordeling van de onderzoeksaanvraag. De adviezen die de afdeling Interventie naar aanleiding van ambtshalve onderzoeken geeft, worden opgeborgen in de desbetreffende onderzoeksdossiers.

(51.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
-------	--------------------------------------

Handeling	Het (laten) ontwikkelen van instrumenten voor het houden van audits ter bescherming van persoonsgegevens
Periode	2001 -
Bron	Interview met mr. J. de Zeeuw, 24 oktober 2002
Product	Zelfevaluaties, checklists, instructies, quickscans

5.10 Interventie

De WBP draagt nieuwe taken en bevoegdheden op aan het CBP, met name in de sfeer van toezicht en handhaving. Zo kan het College sinds 2001 besluiten tot het opleggen van bestuursdwang en bestuurlijke boetes (WBP, art. 65 en art. 66). Met deze instrumenten kan het College in een proces van gegevensverwerking ingrijpen indien sprake is van onrechtmatig gedrag.

Concreet houdt dit in dat bestuursdwang wordt toegepast wanneer de verantwoordelijke de WBP overtreedt en dat een bestuurlijke boete wordt opgelegd wanneer de verantwoordelijke niet aan de meldingsverplichting heeft voldaan. Met het oog hierop zijn de waarborgen voor een juiste taakvervulling in de wet aangescherpt. In de *WBP Naslag* wordt dit als volgt geformuleerd: “inderdaad is in de huidige situatie [in de situatie onder de WPR, red.] sprake van een handhavingstekort. In het wetsvoorstel worden echter verschillende nieuwe elementen geïntroduceerd die een goede naleving sterk kunnen bevorderen.”

Op de bepalingen aangaande gemeentelijke basisadministraties in de WGBA is alleen art. 65 van de WBP van toepassing (WGBA, art. 120, lid 2, gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)). Dit houdt in dat het College verantwoordelijken voor gemeentelijke basisadministraties in geval van een overtreding van de WBP bestuursdwang kan opleggen.

De interventie maatregelen van het College zijn gericht op beëindiging van een onrechtmatige situatie, op het voorkomen daarvan of op het voorkomen van herhaling. Niet alleen de rechtspositie van het CBP maar ook de rechtspositie van de verantwoordelijke wordt bij wet versterkt omdat deze, anders dan onder de WPR, de beslissing van het College in rechte kan aanvechten. Zo houdt het CBP rekening met de regels van de AWB die betrekking hebben op het toepassen van bestuursdwang. In de derde tranche van de AWB (Wet van 20 juni 1996, *Stb.* 1996, 333) zijn deze regels opgenomen.

Hierin wordt bepaald dat de overtreder eerst nog een termijn moet worden gegund waarbinnen hij de tenuitvoerlegging van de bestuursdwang-beschikking kan voorkomen door zelf maatregelen te nemen (de ‘begunstigingstermijn’). Hoe lang deze termijn moet zijn, hangt af van de aard van de interventie (spoedeisend of niet), van de te treffen maatregelen (wat is redelijkerwijs mogelijk) en van de voorprocedure (is de overtreder al eerder over de te treffen maatregelen geïnformeerd). De kosten die aan de toepassing van bestuursdwang verbonden zijn, komen voor rekening van de overtreder. In de regel is dit de verantwoordelijke.

Zoals eerder aangegeven, legt het CBP een bestuurlijke boete op wanneer de verantwoordelijke zich niet aan de meldingsverplichting houdt (zoals beschreven in art. 27 en art. 28 van de WBP). De maximale bestuurlijke boete die het College kan opleggen bedraagt € 4.500,-. Bij de vaststelling van de hoogte van de boete houdt het CBP rekening met de ernst en de duur van de overtreding. De boete wordt niet opgelegd indien de verantwoordelijke aannemelijk kan maken dat hem niets verweten kan worden.

(52.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het opleggen van bestuursdwang aan de verantwoordelijke in geval van overtreding van de Wet bescherming persoonsgegevens
Periode	2001 -

Grondslag Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, art. 120, lid 2 (*Stb.* 1994, 494), gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180); Wet bescherming persoonsgegevens, art. 65 (*Stb.* 2000, 302)

Product Beschikking

(53.)

Actor College bescherming persoonsgegevens

Handeling Het opleggen van een bestuurlijke boete aan de verantwoordelijke wanneer deze zich niet aan de meldingsverplichting houdt

Periode 2001 -

Grondslag Wet bescherming persoonsgegevens, art. 66 (*Stb.* 2000, 302)

Product Beschikking

5.11 Rechtsbescherming

Natuurlijke en rechtspersonen kunnen een verzoek om heroverweging indienen bij het CBP wanneer zij het niet eens zijn met uitspraken of besluiten van het CBP. De uitspraken van het College kunnen onder meer betrekking hebben op klachten, verzoeken om bemiddeling en verzoeken om voorlichting. De besluiten die het CBP neemt, betreffen besluiten ten aanzien van het toepassen van bestuursdwang, besluiten tot het opleggen van een bestuurlijke boete, besluiten ten aanzien van voorgelegde concepten van gedragscodes, besluiten tot ontheffingen van het verbod op de verwerking van bijzondere gegevens en besluiten naar aanleiding van voorafgaand onderzoek.

Wanneer betrokkenen het met uitspraken van het College niet eens zijn, hebben zij de mogelijkheid een klacht in te dienen bij het CBP en vervolgens zich te wenden tot de Nationale Ombudsman of de Commissie gelijke behandeling. Hierbij moet worden opgemerkt dat de Ombudsman ten tijde van de Registratiekamer nog niet bevoegd is tot het behandelen van klachten ten aanzien van de Registratiekamer.

Een andere mogelijkheid waarover belanghebbenden sinds 2001 beschikken, is het indienen van bezwaarschriften tegen besluiten van het CBP. Bij de afhandeling van bezwaarprocedures dient het College rekening te houden met de AWB. De bezwaarprocedure start wanneer de belanghebbende binnen zes weken na de bekendmaking van het besluit van het CBP een bezwaarschrift indient. Een ontvankelijk en voldoende gemotiveerd bezwaarschrift dient te leiden tot een hoorzitting. Op basis van de hoorzitting neemt het College een besluit op bezwaar. Door de bezwaartermijn en het ingediende bezwaarschrift wordt de effectuering van besluiten van het CBP opgeschort.

(54.)

Actor	a. Registratiekamer b. College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het behandelen van klachten over het College bescherming persoonsgegevens (CBP) van individuele burgers, bedrijven en instellingen
Periode	a. 1989 – 2001 b. 2001 -
Grondslag	A/b. Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Correspondentie

(55.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het behandelen van bezwaarschriften en beroepszaken
Periode	2001 -
Grondslag	Algemene handelingen Nationaal Archief
Product	Beschikkingen, processtukken

(56.)

Actor	College bescherming persoonsgegevens
Handeling	Het op verzoek van de verantwoordelijke benoemen van een tolk die de verantwoordelijke kan bijstaan indien deze de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt.

Periode	2001 -
Grondslag	Wet bescherming persoonsgegevens, art. 69, lid 2 (<i>Stb.</i> 2000, 302)
Product	Benoeming

BIJLAGEN

Bronnen

In eerste instantie zijn de handelingen in kaart gebracht op basis van de wet- en regelgeving. Naast de taken die zijn terug te vinden in de wet- en regelgeving voert het CBP een aantal afgeleide taken en handelingen uit. Om ook deze in kaart te brengen, is gebruik gemaakt van andere bronnen zoals jaarverslagen. Aanvullende informatie is verkregen door het stellen van vragen aan medewerkers van het CBP.

Overzicht relevante wet- en regelgeving

Wet persoonsregistraties (Stb. 1988, 665)

Inwerkingtreding 1989 met uitzondering van paragrafen 5, 6 en 10 (1989, 153)

Inwerkingtreding 1990 van paragrafen 5, 6 en 10 (1989, 153)

Gewijzigd 1989 (*Stb.* 1989, 480)

Gewijzigd 1992 (*Stb.* 1992, 422)

Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 660)

Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 690)

Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 725)

Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 269)

Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 565)

Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 573)

Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 690)

Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 227)

Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 276)

Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 531)

Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 63)

Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 323)

Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 510)

Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 674)

Gewijzigd 1998 (*Stb.* 1998, 594)

Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 30)

Ingetrokken 2000 (*Stb.* 2000, 302)

Besluit genormeerde vrijstelling, K.B., houdende aanwijzing van persoonsregistraties waarop de artikelen 19, 24 en 25 van de Wet persoonsregistraties niet van toepassing zijn (Stb. 1990, 16)

Gewijzigd 1993 (hfdst. 10, art. II) (*Stb.* 1993, 399)

Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 197)

Wet bescherming persoonsgegevens (Stb. 2000, 302)

Inwerkingtreding 2001 (*Stb.* 2001, 337)

Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 581)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 584)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 664)

Meldingsbesluit Wbp, K.B., houdende nadere regels over de wijze waarop de melding bedoeld in artikel 27 of 28 van de Wet Bescherming Persoonsgegevens, dient te geschieden (*Stb.* 2001, 244)

Vrijstellingsbesluit Wbp, K.B., houdende aanwijzing van verwerkingen van persoonsgegevens die zijn vrijgesteld van melding bedoeld in artikel 27 van de Wet bescherming persoonsgegevens (*Stb.* 2001, 250)

Besluit kostenvergoeding rechten betrokkene Wbp, K.B., tot vaststelling van de vergoeding van de kosten als bedoeld in de artikelen 39 en 40 van de Wet bescherming persoonsgegevens (*Stb.* 305, 2001)

Wet politieregisters (*Stb.* 1990, 414)

Wet, houdende regels ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met politieregisters 1990 (*Stb.* 1990, 414)
Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 369)
Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 690)
Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 705)
Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 725)
Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 355)
Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 579)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 63)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 323)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 500)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 510)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 674)
Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 30)
Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 244)
Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 245)
Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 575)
Gewijzigd 2000 (*Stb.* 2000, 496)
Gewijzigd 2000 (*Stb.* 2000, 180)

Besluit politieregisters (*Stb.* 1991, 56)

K.B., houdende bepalingen ter uitvoering van de Wet politieregisters 1991 (*Stb.* 1991, 56)
Gewijzigd 1993 (*Stb.* 1993, 399)
Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 265)
Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 335)

Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 278)
Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 327)
Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 349)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 326)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 549)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 764)
Gewijzigd 1998 (*Stb.* 1998, 111)
Gewijzigd 1998 (*Stb.* 1998, 144)
Gewijzigd 1999 (*Stb.* 1999, 455)
Gewijzigd 2000 (*Stb.* 2000, 37)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 54)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 143)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 415)

Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (*Stb.* 1994, 494)

KB, houdende regels ter zake van de gemeentelijke basisadministratie van persoonsgegevens 1994 (*Stb.* 1994, 494)
Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 405)
Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 565)
Gewijzigd 1994 (*Stb.* 1994, 916)
Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 198)
Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 276)
Gewijzigd 1995 (*Stb.* 1995, 592)
Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 21)
Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 276)
Gewijzigd 1996 (*Stb.* 1996, 328)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 161)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 162)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 510)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 546)
Gewijzigd 1997 (*Stb.* 1997, 660)
Gewijzigd 1998 (*Stb.* 1998, 203)
Gewijzigd 2000 (*Stb.* 2000, 154)
Gewijzigd 2000 (*Stb.* 2000, 496)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 11)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 67)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 128)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 180)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 584)
Gewijzigd 2001 (*Stb.* 2001, 625)

Conventie tot bescherming personen met betrekking tot geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (European Treaty Series, 1981, 108)

Verdrag van Straatsburg tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (Trb. 1988, 7)

Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland, en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (Overeenkomst van Schengen) (Trb. 1990, 145)

Richtlijn 95/46/EG, betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PbEG. 1995, L 281)

Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol-Overeenkomst) (Trb. 1995, 282)

Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied (Trb. 1995, 287)

Bestuursreglement College bescherming persoonsgegevens (Stcrt. 2002, 76)

Basisbesluit tekenbevoegdheid 1982, Minister van Justitie, 30 december 1982 (nr. O14 O&E 82)

Mandaatbesluit Registratiekamer, 26 maart 1993

Mandaatregeling beheer rechterlijke organisaties en landelijke diensten, besluit van de minister van Justitie, 23 november 1999, nr. 805891 / 899

Mandaatregling CBP, CGB en bureau NVvR, 25 september 2002, nr. 5188 / 802

Andere geraadpleegde schriftelijke bronnen

Jaarverslagen Registratiekamer 1989 – 2000;

Jaarverslagen College bescherming persoonsgegevens 2001;

Beleidsplan 2003 – 2006;

Receptuur werkwijze WBP (2001);

Brochure De functionaris gegevensbescherming, een handreiking;

RIO nr. 106, *Persoonsregistraties. Een institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein persoonsregistraties 1968 – 2000.*

Geraadpleegde deskundigen

Mw. Mr. E.T.H.M. Bool-Houwen

Dhr. W.G.A. Bonke

Mw. Mr. T.E. van Dijk

Mw. Drs. M.A.H. Fontein

Mr. Drs. C.G.W. de Heij

Mw. J. Hooghiemstra-Van Zetten

Mr. P.J. Hustinx

Dhr. G.O. van de Klashorst

Dhr. Th. J. Köhlinger

Mr. J.J. Obdam

Mw. Ing. C.E. Romanesko

Mw. Drs. B. Schaafsma-Harteveld

Dhr. B. Schippers

Mw. A. Stuurman

Mr. R.W.A. Wishaw Ms

Mr. J. de Zeeuw